

Adventes Vēstis

2021
MARTS
302

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

20 SOĻI
TRĪS ENĢEĻU VĒSTS
PASLUDINĀŠANĀ

ADVENTISTU
LOGO

Bērniem:
Dari labu

Jauniešiem:
Bībeles gaismā

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
Veselības konference
- 05** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Ko nozīmē apustuļa Pāvila doma, ka novirzieniem jābūt?
- 06** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Adventistu logo
- 08** PIEMIŅA
Vēsma Geide
- 10** PIEMIŅA
Kad mūsu rokas ir tukšas
- 11** VĀRDS LASĪTĀJAM
Par vārda spēku. Stāsts lieliem un maziem bērniem
- 12** TĒMA
20 soļi trīs eņģeļu vēsts pasludināšanā
- 16** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Atklāsmes grāmata. Apokalipses kopsavilkums, 27. daļa
- 19** DZĪVESSTĀSTI
Deviņas vēstules
- 20** VESELĪBA
Veselīgi dzērieni
- 22** INTERVIJA
Viens mērķis un aicinājums
- 24** JAUNIEŠIEM
Bībeles gaismā
- 26** BĒRNIEM
Dari labu

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,
Vilnis LATGALIS, Mārīte LIPSKA,
Andris PEŠELIS, Ance ZELČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietojumu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti, mīlie “Adventes Vēstu” draugi!

Vai zināt, kāds ir mūsu nolūks, nākot pie jums? Sniegt stiprinājumu un iepriecinājumu, dot vielu garīgām pārdomām, iedvesmot, atmodināt un uzrunāt jūs visus – darbīgos un stipros, tos, kuri vienmēr esat modri sardzē un rūpējaties par kārtību Dieva draudzē, par to, lai neviens no mums neklūtu atmetams tādēļ, ka kļuvis vājš, zaudējis redzes asumu un spēju uztvert un atšķirt patiesību no maldiem; vājos un nogurušos, kuri ilgojas, lai Dievs tur viņu roku un neļauj tai izslidēt no Viņa siltā, maigā un drošā tvēriena; meklējumos esošos, kuri vēl nezina, pa kuru ceļu doties un kurš no visiem šķietami daudzajiem ir īstais; tos, kuri vēl tikai taustās tumsā un mazpamazām sāk nomanīt pirmos gaismas starus... Jūs visus!

Ja mums tas kaut nedaudz izdevies, tas noticis, tikai pateicoties Dieva žēlastībai. Ja kaut kā pietrūcis, ja bijis kas kļūmīgs, tas bijis no cilvēcības.

Par to labi runā šajā numurā, rubrikā Vārds mācītājam atrodamais raksts “Adventistu logo”. Kādi esam, ja uzlūkojam sevi no likuma aspekta un salīdzinām ar citiem cilvēkiem? Varētu būt labāk, bet pārāk slikti arī nav. Dažā ziņā esam pat labāki par citiem. Vai ne? Un kā mainās šis skatījums, uzlūkojot sevi krusta gaismā? Kur paliek viss mūsu labums, ja salīdzinām sevi ar Glābēju?

Aktuālais jautājums meklē atbildi uz to, kāpēc jābūt novirzieniem un kāds gan labums no ķecerības. Atklāsmes grāmatas semināra 27. turpinājums vēsta par tūkstošgades tiesu un otro augšāmcelšanos, bet intervijā, kuru sagatavoja Latvijas Bībeles biedrība, varēsiet lasīt sarunu ar ilggadējo Bībeles biedrības Valdes priekšsēdētāju, mācītāju Ojāru Incenbergu.

Vēl šajā numurā pieminam februārī dusēt aizgājušo mūsu Vēsma Geidi.

Žurnāla Tēmas rakstā piedāvājam jūsu uzmanībai SDA draudzes prezidenta Teda Vilsona apkopotos 20 soļus ceļā uz trīs eņģeļu vēsts pasludināšanu.

Kā aizvien savas pērles un dārgumi atrodami sadaļā Bērniem un Jauniešiem, kā arī rubrikā Vārds lasītājam.

“Tu esi mans patvērums, Tu mani sargāsi briesmās, Tu liksi atskanēt ap mani pestīšanas gaviļm. “Es tevi mācīšu un rādīšu ceļu, pa kuru tev jāstaigā, Es pār tevi turēšu nomodā Savu aci.”” (Ps. 32: 7, 8) Lai šis skaistā psalma saruna starp mums un Dievu ir arī jūsu piedzīvojums!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Šogad marta sākumā aprit kāda nozīmīga vēsturiska jubileja, kas tiek pieminēta kristietības kontekstā. Aprit 1700 gadu, kopš Romas impērijā tika izdota imperatora pavēle par svētdienas jeb "Godājamās Saules dienas" svētišanu kristiešu sabata vietā.

"Romas imperators Konstantīns I 321. gada 7. martā izdeva pavēli, ka turpmāk visiem jāsvēta svētdiena un ka tā ir atpūtas diena. Senajā Romā svētdiena bija veltīta Saulei (ši tradīcija saglabājusies vēl no senās Ēģiptes). Daudzās valodās (vācu: *Sonntag*, angļu: *Sunday u.c.*) svētdienas nosaukums ir atvasināts no Saules vārda." (*Vikipēdija – interneta enciklopēdija*)

Būdams pirmais imperators, kurš sevi pasludināja par kristieti, Konstantīns apturēja savu priekšgājēju īstenotās nežēlīgās kristiešu vajāšanas, 313. gadā atkārtoti izsludinot Tolerances ediktu, kas kristietībai radīja līdzvērtīgus apstākļus ar citām reliģijām. Tas, protams, vairoja kristietības izplatību un ietekmi visā Romas impērijā. Dažas Mazāzijas provincēs 4. gadsimtā pat 2/3 iedzīvotāju bija kristieši. Bet arī pagānisms turpināja pastāvēt, un Konstantīns, identificēdams sevi kā kristietības pārstāvi, vienlaicīgi

bija arī pagānisko reliģiju augstākais priesteris jeb *Pontifex Maximus*.

Ideja par kristietības un pagānisma satuvināšanos raisīja cerību, ka tādējādi tiks nostiprinātas impērijas intereses un pieaugs vispārēja drošība un miers. Tam vajadzēja sekmēt arī kristietības ietekmes un varas palielināšanos, kas veicinātu pagānu pievēršanos kristietībai. Taču rezultātā daudzi pagāni kļuva par formāliem kristiešiem, saglabājot un ienesot kristietībā savas pagāniskās tradīcijas.

Kristīgās baznīcas vadītāji pieņēma un atbalstīja Konstantīna ediktu par Dieva ieceltās un iesvētītās Sabata dienas aizstāšanu ar "Godājamās Saules dienas" svētišanu. 338. gadā bīskaps Eisebijs rakstīja: "Visas lietas, kuras bija pienākums ievērot Sabatā (nedēļas septītajā dienā), mēs (Konstantīns, Eisebijs un citi bīskapi) esam pārcēlušī uz Tā Kunga dienu (pirmo nedēļas dienu), jo tās vairāk piemērotas tai." (*Amazing Facts*)

Vai tiešām cilvēkiem ir tiesības atcelt vai mainīt Dieva likumus, kurus Viņš pats ar Savu roku ir rakstījis un nosaucis par mūžīgiem un nemainīgiem? Lai cik iedvesmojoša un kopējo labumu

aizstāvoša būtu motivācija mainīt Dieva noteikto kārtību un likumus, lasot Biblii kā Dieva Vārdu un Viņa gribas neklūdīgu atklāsmi, varam secināt, ka šādas pārmaiņas neietilpst Viņa plānos ne pagātnē, ne tagadnē, ne nākotnē. Jēzus sacīja, ka Viņš ir Sabata Kungs, visa Radītājs un uzturētājs. "Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atņemt bauslību vai praviešus. Es neesmu nācis tos atņemt, bet piepildīt. Jo patiesi Es jums saku: tiekāms debess un zeme zudīs, nezudīs neviena ne vismazākā rakstu zīmīte, ne raksta galiņš no bauslības, tiekāms viss notiek." (Mateja 5:17,18)

Ko lai mēs sakām par laiku, kurā dzīvojam, un par notikumiem, kuru aculiecinieki un dalībnieki šobrīd esam? Dieva atbilde skan īsi un lakoniski: "Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību." (Atklāsmes 14:12)

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

VESELĪBAS KONFERENCE

Saņēmu ziņu ar uzaicinājumu padalīties ar iespaidiem un atziņām no Latvijas draudžu savienības Veselības nodaļas rīkotās konferences, kas notika šī gada 6. janvārī. Kopējais dalībnieku skaits, saslēdzoties Zoom un FCC platformā, bija aptuveni 150 cilvēku.

No sirds pateicos Dievam, organizatoriem un lektoriem par ļoti svētīgu, iedvesmojošu un labi sagatavotu pasākumu! No jauna varēju saņemt pamudinājumu vairāk rūpēties par savu garīgo un fizisko veselību.

Konferenci atklāja Veselības nodaļas vadītājs br. Agris Bērziņš ar vārdiem no Salamana pamācībām. Pēc lūgšanas m. Inga Šlakota līdzdalīja lekciju ar nosaukumu "Veselīga domāšana". Tai bija divas daļas. Pirmā – par domāšanu kā emocionālo intelektu, otrā – par

to, kā atpazīt savas un līdzcilvēku emocijas, kā tās izprast un kā tikt ar tām galā. Visi esam sociālas būtnes, un saskarsmē ar cilvēkiem gan draudzē, gan ārpus tās mums jāprot pārvaldīt savas domas un emocijas. To var iemācīties ar Dieva palīdzību.

Konferences turpinājumā bija br. Valda Zelča sagatavotā tēma "Uzturs un smadzenes". Šī tēma bija labs atgādinājums ļoti pazīstamajam teicienam "veselā miesā vesels gars" un otrādi – slimā miesa ietekmē veselo garu, savukārt domāšana ietekmē fizisko veselību. Cilvēks ir viens veselums, nevar fizisko atdalīt no garīgā.

Konferences noslēgumā bija praktiskā daļa. Krišianu un Katrīna de Almeidas-Sekeiras demonstrēja, kā pagatavot smūtiju, kura sastāvdaļas sekmē un saglabā labu smadzeņu darbību.

Smūtija recepte:

50 g (sauja) upeņu,
10 g vai 1 ēd. k. smiltsērķšķu (var pievienot arī mellenes),
50 g svaiga brokoļa (brokoļa vietā var likt arī kalē jeb lapu kāpostu),
100 g vai 1 neliels banāns,
1 ēd. k. linsēklu (ja iespējams – maltu),
1 tēj. izmērcētu čia sēklu (želeja),
2 tēj. ķirbja sēklu,
2 valrieksti,
2 dateles,
280 ml augu piena (piem., sojas piena).
Visu sablendē. Labu apetīti!

*Biruta Jakobsone
no Siguldas draudzes*

Domu glezna

Arī šogad notiks uzziedēšana. No melnās zemes sprauksies nocietušies asni, no it kā nedzīvajiem zariem rīsisies lapas, un saules plūdi skars mūsu zemi. Tās ir gaismas Tēva dāvanas.

Kā mēs varam palīdzēt kādam uzziedēt šodien? Kādā grāmatā sacīts, ka mēs varam ieklausīties kāda dzīvē. Šī nodarbe reizēm liekas tik vienkārša, bet kāds spēks tur apslēpts – gluži kā dzīvības spars mazajā asnā! Esiet līdzās kādam! Ne vienmēr nepieciešams gudrs padoms vai smalka stratēģija. Reizēm cilvēkam vienkārši nepieciešams kāds, kurš klausās un atbalsta ceļā, kas jāiet. Patiesībā, klausīšanās ir pašreizējākā rīcība, kad velti visu savu sirdi un uzmanību otram. Tas tiešām dara brīnumus! Tad ieraugi, kā cilvēks uzzied.

Edija Subatoviča

KO NOZĪMĒ APUSTUĻA PĀVILA DOMA, KA NOVIRZIENIEM JĀBŪT?

Aplūkotā Rakstu vieta ir šāda: “Vispirms es dzirdu, ka jūsu draudzes sanāksmēs notiekot šķelšanās, ko es pa daļai arī ticu. **Novirzieniem arī jābūt**, lai taptu redzami jūsu starpā ticībā rūditie. Kad jūs sanākat kopā, tad nav iespējams turēt Tā Kunga mielastu.” (1. Kor 11:18–20; izcēlums pievienots.)

Vārds “novirzieni” sengrieķu valodā ir *hairesis*, kas ir pamatā vārdiem “herēze” un “ķecerība”. Ko par tām var uzzināt no paša Pāvila rakstītā? No teksta top skaidrs, ka šīs herēzes nedeļa iespēju kopā noturēt Kunga mielastu un radīja draudzē šķelšanos. Vēstulēs korintiešiem Pāvils raksta par Korintas kristiešu laulību problēmām, tiesāšanos starp draudzes locekļiem, savstarpēju necieņu, uzpūtību, Gara dāvanu nicināšanu. Korintieši uz Piemiņas mielastu katrs nesa savu barību, kuru apēda, nedaloties ar citiem. Šādi turīgie Piemiņas mielastā paēda kārtīgi, bet nabagi bija izsalkuši. Un tad Pāvils vēl optimistiski piebilst, ka herēzēm viņu vidū ir jābūt!

Sengrieķu *herēze* apzīmē viedokli, kurš nošķir dažus draudzes locekļus no pārējiem, veidojot savu grupu. Savā vēstulē apustulis izceļ veselīgo mācību, no kuras korintiešu “herētiķi” atšķīrās, un norāda, ka šīm herēzēm ir jābūt, lai no visiem korintiešiem atsijātos ticībā rūditie. Bez šīm herēzēm būtu grūti atšķirt viedokļu pareizību, jo aiz katra viedokļa stāv noteiktas personas, kuras cilvēkiem šķiet simpātiskas. Bieži vien strīds nenotiek par viedokli, bet gan par cilvēku, par kuru kāds/ kādi iestājas. Starp korintiešiem bija Pāvila, Apolla, Kēfas un citu sekotāji. Pāvils nenostājās nevienas korintiešu grupas pusē.

Pateicoties šīm dažādām herēzēm starp korintiešu kristiešiem tapa redzami ticībā rūditie. Pāvils neizcēla viņu intelektuālo pārākumu, argumentu stingrību vai noteicošo

pozīciju draudzē. Tieši pretēji, šie izredzētie bija vienkārši cilvēki. Apustulis vēstulēs korintiešiem norāda, ka ticībā rūditie izcēlās nevis ar daiļrunību, bet gan ar Gara spēku (1. Kor 4:19). Tieši Gars, nevis runātie vārdi, bija tas noteicošais, kas izcēla šos ticībā rūditos. Kristīgā rīcība ikdienā norādīja uz šo cilvēku izcilību. Bez mīlestības vārdi un darbi ir bezvērtīgi. Bez Gara korintieši bija miruši savos grēkos. Šīs herēzes nošķīra zeltu, sudrabu un dārgakmeņus no salmiem un pelavām. Tas gan nenožīmē, ka ikkatra herēze būtu kaut kas pozitīvs vai vēlams. Nē! Taču herēzes ir nepieciešami rīki, kuri veic darbu, lai top ticībā rūditie, bet paviršie un nepaklausīgie tiek nošķirti.

Ticībā rūditie sludina tikai Jēzu un to pašu – krustā sisto. Tie nenovēršas uz mazsvarīgajām diskusijām par herēžu detaļām vai personām. Viņi neļaujas dabiskiem impulsiem, neklausā miesīgajam prātam vai simpātisku cilvēku viedoklim. To apustulis Pāvils izcēla savās vēstulēs korintiešiem.

Ticībā rūditie sludina tikai Jēzu un to pašu – krustā sisto. Tie nenovēršas uz mazsvarīgajām diskusijām par herēžu detaļām vai personām. Viņi neļaujas dabiskiem impulsiem, neklausā miesīgajam prātam vai simpātisku cilvēku viedoklim.

Elena Vaita par gala laiku rakstīja: “Pūtīs dažādu mācību vēji. Tie, kas augstāko godu parādījuši “gudrībai”, ko nepatiesi tā sauc, tad vairs nebūs

vadoņi. Tie, kas uzticējušies prātam, ģenijam un talantam, tad nestāvēs dažādo nodaļu ierindas priekšgalā. Viņi nav gājuši kopsoli ar gaismu. Tie, kas izrādījušies neuzticami, ganāmpulku vairs nevadīs. Pēdējā svinīgajā darbā piedalīsies maz lielu vīru. Tie ir pašapmierināti, neatkarīgi no Dieva, un Viņš tādus nevar izmantot. Kungam ir uzticīgi kalpi, kas skatām atklāsies satricinošajā pārbaudes laikā. Tagad mūsu acīm ir apslēpti dārgi cilvēki, kas savus ceļus nav locījuši Baāla priekšā. Viņiem nav bijusi gaisma, kas tik bagātīgi ir spīdējusi pār jums. Zem rupjas un nepievilcīgas ārienes var atklāties īsta kristīga rakstura pilnīgais krāšņums. Dienā mēs skatāmies uz debesīm, bet zvaigznes neredzam. Tās tur ir, lai gan acis tās nespēj atšķirt. Toties naktī mēs ieraugām to īsto spožumu.” (“Liecības draudzei 5”, [80–81])

Tādēļ apustulis atgādināja Israēla piedzīvojumus tuksnesī, kur tie piedzīvoja dažādas pārbaudes, kuras līdzīgā kārtā atsijāja ticībā rūditos no paviršajiem un nepaklausīgajiem. Uzticīgie sasniedza Apsolīto zemi, kamēr neuzticīgie palika tuksnesī. Pāvils tos salīdzināja ar korintiešiem, skubinot nekurnēt, “kā daži no tiem ir kurnējuši un maitātāja nomaitāti. Un viss tas viņiem noticis zīmīgā kārtā un ir rakstīts par brīdinājumu mums, kas esam nonākuši pie laika beigām. Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt.” (1. Kor 10:10–12)

Andris Pešelis, mācītājs, LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs

ADVENTISTU LOGO

Andris Pešelis –
mācītājs,
LDS Sabatskolas
nodaļas vadītājs

Pārdomām vēlos piedāvāt pasen publicētu Lorijas Fačeres (Lori Futcher) rakstu, kurā autore apraksta adventistu simboliku un tās nozīmi. Raksta nosaukums ir “Apvainojušies par krustu.” (<https://www.adventistreview.org/archives/2001-1517/story1.html>)

Autore iesāk savu rakstu ar stāstu, kurš vēsta, ka visi viņas draudzes locekļi jutās aizvainoti par jaunā logo novietojumu draudzes nama priekšpusē, jo šajā logo redzams krusta elements. Atbildot uz draudzes negatīvo reakciju, viņa izveidoja svētrunu sēriju par krustu. Draudze dedzīgi dzīvoja līdz svētrunām ar saviem “Āmen!”. Visi iedegās par Kristus krustu.

AR ĒZEĻA GALVU

Kristus laika neticīgajiem patika kaitināt agrīnos kristiešus par to, ka viņu Glābējs tika piesists krustā. Pati doma, ka var pielūgt kādu, kurš miris šādā nāvē, viņiem šķita smieklīga. Agrīna skice, kas tagad apskatāma Romas Kircherianum muzejā (*Museo kircheriano*), precīzi parāda, ko neticīgie domāja par šo koncepciju. Skicē attēlots vīrietis, kurš pacēlis roku pret figūru uz krusta, un figūrai uz krusta ir ēzeļa galva. Zīmējuma apakšā ir uzraksts: “Aleksamenoss apbrīno savu kungu”. Šī karikatūra ir vissenākais zināmais krustā sišanas attēlojums. Cik muļķīgi tas lika izskatīties kristietībai! Tieši tādēļ apustulis Pāvils rakstīja: “Jo vēsts par krustu ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks.” (1. Kor 1:18)

Autore jutās pārsteigta, ka mūsdienās par krusta ainojumu ir aizvainoti nevis neticīgie, bet gan paši kristieši. Kādā no dzēlīgajiem

komentāriem adventistu forumā bija rakstīts: “Jau 200 gadus ļaudis sludina: “Nāc tik pie krusta, topi glābts, un Jēzus tevi mīl”, taču tā nav vēsts, kuru sludināja Mesija! [...] Jums jānožēlo sava netaisnība un netiklība. Atmetiet savus elkus un prakses, kuras esat iemācījušies no pagāniem.”

Autore raksta: “Lai gan es uzskatu, ka mums ir jānožēlo sava netaisnība un netiklība, bet es arī uzskatu, ka bez krusta vēsts mācības tas ir bīstami. Bauslība bez Kristus upura ir bezspēcīga. Kā raksta Pāvils: “.. ja bauslībā ir taisnība, tad Kristus velti ir miris.” (Gal 2:21) Pāvila valoda top vēl stingrāka 3. nodaļā: “Jūs, neprātīgie galatieši, kas jūs apmājis, jūs, kam acu priekšā ir tēlots Jēzus Kristus, krustā sistais? To vien vēlos no jums dabūt zināt: vai jūs Garu esat saņēmuši ar bauslības darbiem vai ar ticības sludināšanu? Vai jūs esat tik neprātīgi? Garā iesākuši, jūs tagad miesā gribat pabeigt?” (Gal 3:1–3)

PIEMUĻĶOTI AR BAUSLĪBU

Galatieši nebija pirmie, kuri iesāka savu garīgo ceļojumu, fokusēti uz krustu, bet tad tika novērsti no ceļa ar bauslību. Tas notika arī ar adventistiem mūsu draudzes agrīnajos gados.

Agrīnajiem adventistiem bija skaidra izpratne par krustu un taisnošanu ticībā. Lielākā to daļa bija uzaugusi evaņģēlisko protestantu draudzēs. Tādēļ, ka viņiem bija šāda izpratne, tie nejuta nepieciešamību to uzsvērt. Tā vietā viņi fokusējās uz jaunajām doktrīnām, kuras bija vairāk vai mazāk unikālas adventistiem.

Par nelaimi, kad draudzē izauga jauna adventistu paaudze, atklājās šīs fokusēšanās trūkums. Tas noveda pie satricinājuma 1888. gada Ģenerālkonferences sesijā. Autore nezina, vai draudze šo traumu jebkad

spēs pārvarēt.

“Šķiet, ka daži no mums uztraucas – ja sludināsim par krustu vairāk nekā sludinām par likumu, mūsu draudzes locekļi vairs nebūs “labi” cilvēki,” raksta autore. “Es tam nepiekrītu. Uzskatu, ka tad, ja mēs vairāk sludinātu par krustu, mūsu draudzes locekļi būtu labāki cilvēki.”

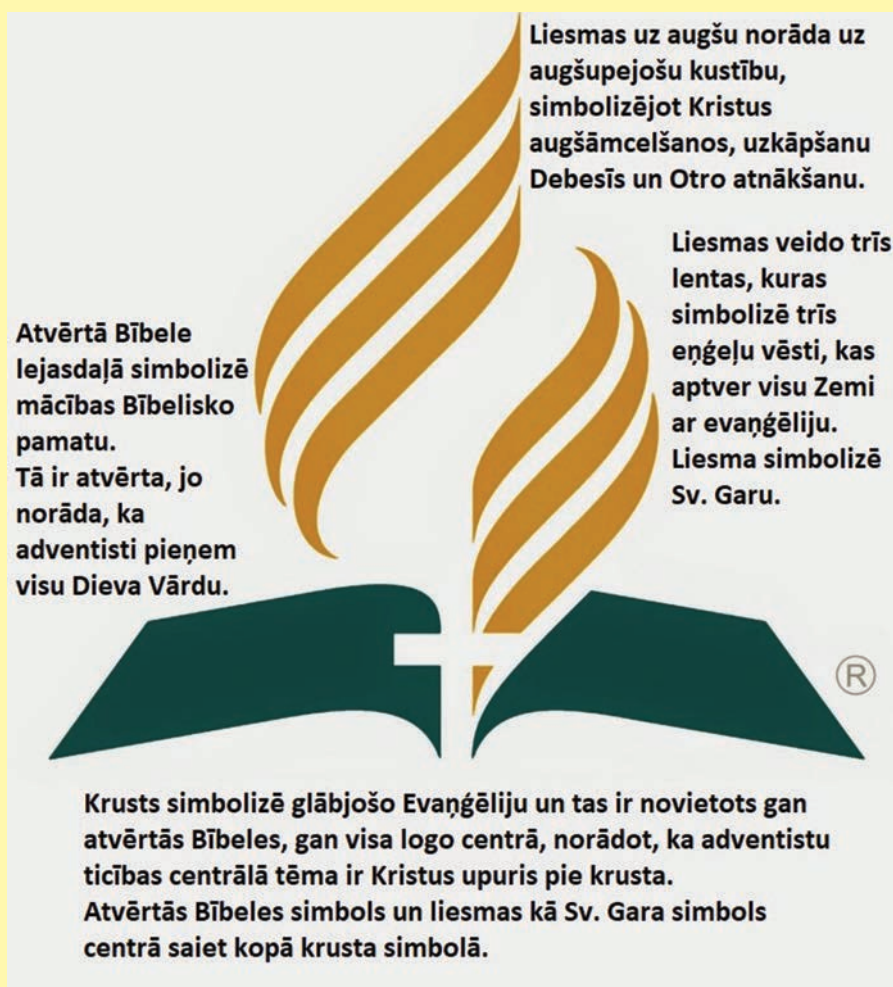
Elena Vaita rakstīja: “Es vēlētos redzēt mūsu sludinātājus vairāk kavējamies pie temata par Kristus krustu [...]. Ja blakus patiesības teorijai mūsu sludinātāji vairāk kavētos pie praktiskas dievbijības, runājot no sirds, kuru piepildījis patiesības Gars, tad mēs redzētu daudz vairāk dvēseļu pulcējamies zem patiesības karoga [...]. Varenais krusta pierādījums pārliecina par grēku. [...] Jo mazāk tu domāsi par Kristu un Viņa nesalīdzināmo mīlestību un jo mazāk tu līdzināsies Viņa tēlam, jo labāks tu izskatīsies pats savās acīs un jo lielāka būs tava pašpalāvība un pašapmierinātība.” (“Liecības draudzei 4”, [374-375]) Tātad, fokusējoties tikai uz bauslību, var sākt sevi uzskatīt par labāku, nekā tas ir patiesībā.

Reiz autore bija izlēmusi izvērtēt, cik laba viņa izskatās uz Desmit baušļu fona: “Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.” (2. Moz 20:3) Esmu bijusi kristiete visu savu mūžu. Neesmu pielūgusi Budu vai Baālu, vai kādu citu dievību. Tātad esmu šo bausli ievērojusi.

“Netaisi sev elku tēlu.” (4. p.) Es rūpīgi apskatīju savu māju un tajā neatradu nevienu elku. Tātad arī šo otro bausli esmu ievērojusi.

“Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt.” (7. p.) Viss, kas jādara, man jānoskatās pāris filmas, kurās cilvēki lieto nepareizus vārdus, lai saprastu, ka man ar šī baušļa ievērošanu iet labāk nekā vidusmēra cilvēkiem.

“Piemini sabata dienu, ka tu to svēti.” (8. p.) O, tagad es jutos patiešām

droša par sevi! Galu galā, tas ir viens bauslis, kuru es uzticīgi ievēroju, un to dara arī daži citi cilvēki.

“Godini savu tēvu un savu māti.” (12. p.) Man ir lieliski vecāki, un šis ir viegls bauslis!

“Tev nebūs nokaut.” (13. p.) Es tiešām izskatos labi! It īpaši, ja salīdzinu sevi ar slepkavu cietumā!

“Tev nebūs laulību pārkāpt.” (14. p.) Esmu laimīgi precējies un pat neizjūtu kārdinājumu!

“Tev nebūs zagst.” (15. p.) Neesmu zagusi kopš 4 gadu vecuma. Toreiz es nozagu plastmasas āmuriņu, kuru pēc tam aizsviedu prom. Kopš tā laika neesmu zagusi!

“Tev nebūs nepatiesu liecību dot.” (16. p.) Es sevi uzskatu par uzticamu personu.

“Tev nebūs iekārot sava tuvāka namu.” (17. p.) Varbūt esmu nedaudz to darījis, bet tas bija sen un tādēļ neskaitās.

Nu tā, es jūtos ar sevi ļoti apmierināta! Ja neņem vērā manu pēdējā baušļa pārkāpumu, nemaz nav tik slikti!

BEZCERĪGI BEZ KRUSTA

Kad pievērsos krustam, mana perspektīva mainās. Es redzu sava Glābēja agoniju, Viņam maksājot par maniem grēkiem. Tad es domāju par tiem brīžiem, kad neesmu par Viņu iestājusies; brīžiem, kad esmu par Viņu šaubijusies; brīžiem, kad esmu ievainojusi tos, par kuriem Viņš ir miris. Jo vairāk es skatos, jo vairāk saredzu, kur esmu izgāzusies. Es saredzu tos labos darbus, kurus neesmu izdarījusi, un citus labos darbus, kurus esmu izdarījusi ar savtīgiem motīviem. Kad uzlūkoju krustu, tad saprotu, ka stāvu līdzās slepkavam cietumā. Mēs esam vienā līmenī, un mēs nespējam mainīt savu grēcīgo dabu.

Tad es dzirdu brīnišķīgos vārdus: “Tēvs, piedod tiem!” (Lk 23:34) Ar šiem vārdiem mūsu grēki tiek dzēsti. Slepkava un es varam tikt atjaunoti Dieva apbrīnojamā mīlestībā ar vēlmi dzīvot saskaņā ar Tā gribu, kurš tik ļoti ir upurējies mūsu dēļ.

Ticot Glābējam, kurš miris uz krusta, un pieņemot Viņa piedošanu, aizvairojošais simbols top par dārgumu.

“Krusts stāsta par dzīvību, nevis par nāvi,” raksta Elena Vaita. “Liksmi sveiciet dārgos dzīvību dodošos starus, kas spīd no Golgātas krusta! Sniedzieties pēc šīm svētībām, ticiet tām [..]!” (“Debesu vietās”, [52])

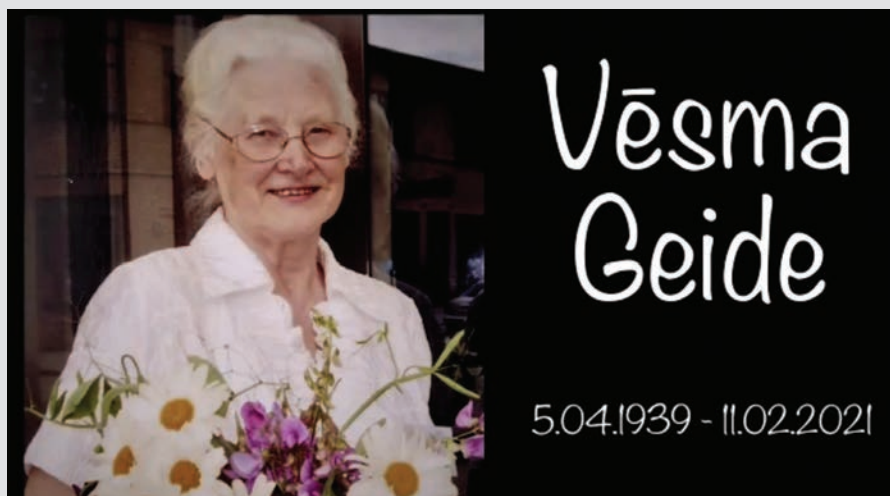
Cilvēks, kurš dziļi ielūkosies bauslībā, var nonākt pie atziņas par savu lielo grēcīgumu. Pat vairāk – ielūkojoties dziļi bauslībā, var nonākt pie bezcerības sajūtas. Taču bauslība kā tāda mums nespēj palīdzēt. Tikai uzlūkojot krustu, mēs varam iegūt cerību tikt izmainītiem. Elena Vaita raksta: “Kad kāds iepazīstas ar Pestītāja dzīvi, tad tas atklāj sevī nopietnas kļūdas, to, ka nemaz nelīdzinās Kristum tik ļoti, ka saredz nepieciešamību pēc radikālām pārmaiņām savā dzīvē. Viņš pēta tālāk ar vēlēšanos līdzināties savam Paraugam. Viņš uztver sava mīlotā Skolotāja skatu un garu. Uzlūkojot [..] tas top pārveidots pēc Pestītāja tēla.” (“Sons and Daughters of God”, [235])

LOGO

Rakstā aplūkots logo adventistu draudzē tiek lietots kopš 1997. gada. Tas pievērš uzmanību trīs eņģeļu vēstij no Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas, evaņģēlija aicinājumam, Svētajam Garam un Kristus augšāmcelšanai, Debesbraukšanai un drīzajai atnākšanai. Logo pamatā ir mūsu ticības pamatmācības atveidojums: atvērtā Bībele ar krustu centrā.

Elena Vaita saka: “Kristus salīdzinošais upuris par grēkiem ir lielā patiesība, ap kuru sastājas visas pārējās patiesības. Lai būtu pareizi saprasta un novērtēta, ikkura Dieva Vārda patiesība no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai ir jāpēta Golgātas krusta staru gaismā.” (“Evaņģēlija kalpi”, [315])

Novietojot šo simbolu uz mūsu draudžu namiem, telpās un uz vizītkartēm, turpināsim studēt Bībeli krusta gaismā, lai varam sacīt kopā ar Pāvilu: “Bet es no savas puses negribu lielities, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, ar ko man pasaule ir krustā sista un es pasaulei.” (Gal 6:14)

17. februārī notika atvadišanās no Vēsmašs Geides – Dieva meitas, kura atstājusi dziļu un paliekošu nospiedumu daudzu cilvēku sirdī. Ikvienam, kurš vēlējās atcerēties mūsu Vēsmašs Geidi un teikt kādus stiprinājuma vārdus viņas tuviniekiem, bija iespēja ZOOM platformā piepulcēties māsas Vēsmašs ģimenei un draugiem Valmieras adventistu draudzes dievnamā. Tie bija skumji un reizē skaisti brīži. Sniedzam arī jums iespēju ielūkoties dažās domās un atmiņās.

Viktors Geide: “Tas ir dīvains brīdis, kad pašam tas jāpiedzīvo... Mēs ar Vēsmašs esam pavadījuši daudzus, mēģinājuši iejusties citu sāpēs. 59 gadi kopā, 40 000 lūgšanas vienam par otru. Tad pienāk paziņojums: nelūdz vairāk, svītra pavilka zem

viņas dzīves. Gribas redzēt, kas zem tās uzrakstīts, kāds galarezultāts – “Piedots” vai “Izdzēst no Dzīvības Grāmatas” –, bet izdevības to redzēt nav, to var skatīt vien ticībā, ticu, ka tur ir rakstīts: “Piedots”.

Šis mums bija sešdesmitais kopā pavadītais gads, jubilejas gads – dimanta kāzu gads. Bija iespēja kļūt lepniem par šo skaitli. Bet Debestēvs teica: “Nē, tas nav jubilejas gads. Jubilejas gads būs cits.”

Kad Vēsma tai piektdienas vakarā vairs nevarēja parunāt, es noliku viņu gultā un nokritu ceļos, saucu uz Dievu, jautāju Dievam: “Vai Tu mūs izšķirsi?” Tas bija tāds dīvains brīdis. Bet par to, ko Dievs izdarīja, saku Viņam tikai paldies. Teicu Jēzum: “Vienalga, lai ko Tu darītu, es teikšu Tev paldies”, jo tik skaista dāvana, kādu Viņš man iedeva, to nevaru atstāstīt – darbabiedru, mīļu māti...

Es ticu, ka jubilejas gads ir sācies, tikai neredzu vēl, kāda Vēsma būs tad, kad viņu ieraudzīšu, kad atnāks

Pestītājs. Par visu, ko Pestītājs devis, gribu būt pateicīgs tikai Viņam. Gribu sasist savu alabastra trauciņu un neatstāt sev ne pilienu, dot visu Jēzum pateicībā par visu, ko Viņš devis un darijis!”

Modris Lapa: “Vēsmašs pēdējās lūgšanas ir izskanējušas un pēdējā asara noritējusi, bet viņas lūgšanas pie Dieva troņa turpina darboties par mani un jums. Noietais ceļš nav bijis viegls, bet tas ir bijis arī skaists. Tas ir ceļš, kas cauri visām dzīves krīzēm aizved tur, kur atkal satiksimies. Tā ir drošība. Ar kādu pēdējo domu aizmīga Vēsmašs, es nezinu, bet viņas karstākās ilgas bija mūs visus ieraudzīt un apsveikt augšāmcēlšanās rītā. Pestītāja kājas ir ērkšķus pieminušas, tāpēc šaurais ceļš nav grūts. Viņa mīlestība to ir izrotājusi ar prieku, cerības un mīlestības ziediem.”

Valdis Zilgalvis: “Bija 9 gadus ilgs posms, kad Viktors bija Latvijas draudžu savienības prezidents. Viņi ar Vēsmašs bija labs tandēms. Tas bija laiks, kad tika dibinātas vairākas draudzes. Viņi bija spilgti, enerģiski, vadīja visur evaņģelizācijas seminārus, organizēja semināru Kongresu namā – vienu no lielākajiem draudzes pasākumiem, kāds jebkad bijis. Tai laikā kristījām 200 un vairāk cilvēku, aiz tā bija liels padarīts darbs. Tas bija ļoti spēcīgs, Dieva vadīts laiks. Pateicos par to, kā Dievs viņus abus vadīja un kā tas varēja norisināties.”

Laimonis Tomsons: “Es arī pirms gada zaudēju savu dzīvesdraugu, tāpēc Viktoru ļoti labi saprotu. Bet mums ir cerība, jo Kristus atnākšana ir jau pavisam tuvu.

1965. gadā es iepazinu Vēsmiņu, jo mans dzīvesdraugs, Hildiņa, bija viņas māsiņa. Mēs ar Hildiņu bijām diezgan trūcīgi, un Hildiņa aizlienēja no Vēsmiņas kāzu kleitu. Arī mēs nodzīvojām kopā tikpat skaistu dzīvi kā Viktors ar Vēsmu...

Iepazinu Lapu ģimeni. Māte Klāra Lapa bija apbrīnojama ģimenes māte.

Tieši Vēsmiņa bija tā, kas mudināja mani sākt dziedāt. Viņa pavadīja arī manu pirmo duetu, ko dziedāju kopā ar Laimoni Bērziņu.

Mūsu dzīves ceļi ir krustojušies līdz pat šim brīdim. Lai tas mūs, Viktor, neskumdina. Mūs sagaida tāds notikums! Mēs to piedzīvosim pavisam drīz. Iespējams, pat sagaidīsim Kristu dzīvi. Bet, pat ja nē, uz mūsu tikšanos nebūs jāgaida ilgi. Mūsu ceļš ved uz Tēvmājām.”

Inta Priede: “Manas atmiņas ir jau teju 50 gadus vecas. Tie ir laiki, kad man bija 15 gadu, Vēsmai 30. Mēs bijām vienā draudzē Kandavā un kopā saskanīgi darbojāmies. Bet tas, ko īpaši gribu teikt, – kas par lielu vērtību 15 gadus vecai meitenei ir iegūt par draugiem cilvēkus, kas ir paraugs, kas iegulda no sevis jauna cilvēka dzīvē! Mēs ar Vēsmu pavadījām kopā daudz laika, daudzas stundas, vienkārši runājot. Tas man bija ļoti nozīmīgi. Vēsma man bija kā vecākā māsa, kura deva padomu, stiprināja, ar kuru kopā lūdzām. Esmu Vēsmas garīgā mantiniece, grūti pat novērtēt, cik tajā ceļā, ko izvēlējies es, ieguldīts no Vēsmas.”

Dainis Rudzītis: “Pirms 30 gadiem mans dzīves ceļš krustojās ar Viktora un Vēsmas ģimeni, un man bija iespēja būt par daļu no evaņģelizācijas komandas Rēzeknē un Kārsavā 1992. un 1993. gadā. Vēsma ir bijusi daudzu Latgales jaunkristiešu

mamma. Viņa ar savu dzīvi parādīja, ko nozīmē dzīvot kristīgu dzīvi. Gaidu uz atkaltikšanos. Turpinām sekot Jēzum!”

Savas atmiņas šais dažās stundās līdzdalīja daudzi – gan ģimenes locekļi, gan draugi, gan brāļi un māsas, kurus ar Vēsmu vienoja kopīgs darbs un rūpes. Tie bija patiesi skumji, bet reizē – patiesi gaiši un cerības pilni brīži.

Pievienojoties visai Latvijas adventistu saimei, arī mēs, “Adventes Vēstu” redakcija, izsakām savu sirsnīgo un silto līdzjūtību māsas Vēsmas Geides ģimenei! Paldies Dievam, ka mums ir šī gaišā, nekad nezūdošā cerība – cerība satikties Kristāljūras krastmalā!

Anitra Roze

Kad mūsu rokas ir tukšas

Vēsmas Geides piemiņai

Aicinu savā iztēlē atcerēties 1939. gada 5. aprīli, kad piedzima Vēsma Geide. Viņa nāca pasaulē kā jebkurš no mums. Viņa sāka elpot, kā mēs visi elpojam; un, tāpat kā mēs visi, viņa izdeva pirmās raudu skaņas. Viņa tika ietīta autiņos un aprūpēta. Viņa ienāca šajā pasaulē ar tukšām rokām. Un 2021. gada 11. februārī viņa pēkšņi aiziet no mums ar tukšām rokām. Tā sākas un beidzas dzīve: mēs visi ienākam šajā pasaulē ar tukšām rokām un atstājam šo pasauli ar tukšām rokām. Bet starp sākuma un noslēguma punktu Vēsmas dzīve bija sevišķi bagātīgi svētīta. Tā bija dzīve, ko Kristus izmantoja bezgalīgi daudzus veidos.

VIŅAS DZĪVE BIJA PILDĪTA AR LABDARĪBAS GARU

Tāpat kā Jēzus viņa devās pie cilvēkiem, lai atnestu tiem prieku. Ar saviem labajiem darbiem viņa aizskāra daudzas dzīves. Viņas laipnie un cerību iedvesmojošie vārdi svētīja daudzas sirdis. Ar savu kristīgās dzīves piemēru viņa stiprināja daudzu cilvēku ticību, tos atgriežot un tuvinot Dievam.

VIŅAS DZĪVE BIJA PAZEMĪBAS DZĪVE

Lai gan Vēsma bieži gāja lieku jūdzi vairāk, nekā tas bija nepieciešams, lai palīdzētu cilvēkiem, viņa nekad ar to nelepojās. Viņa vienmēr centās turēt sevi otrajā plānā, vienmēr gribēdama, lai citi tiktu cildināti un lai viss gods un slava būtu dots Dievam. Viņa varēja teikt kopā ar Jāni Kristītāju: “Kristum vajag augt, bet man iet mazumā.”

VIŅAS DZĪVE BIJA UZTICĪBAS DZĪVE

Jēzus sacīja: “Esi uzticīgs līdz nāvei, un Es tev došu dzīvības vainagu.”

Vēsma palika uzticīga Kristum līdz galam, un pavisam drīz viņa saņēms apsoltu vainagu. Kristus un viņas draudze vienmēr varēja uz viņu paļauties. Viņa vienmēr ņēma dalību visos dievkalpojumos. Par Vēsmu patiesi var teikt, ka viņa vispirms meklēja Dieva valstību un viņa taisnību. Viņa nodarbojās ar daudzām izcilām un vērtīgām lietām, taču Kunga darbs vienmēr bija prioritāte, kas stāvēja pāri visam citam.

Ja kāds saka, ka kristiete ir uzticīga, tas nozīmē, ka par viņu ir pateikts pats labākais, ko vien var pasacīt. Viņa bija uzticīga, uzticīga visam tam, kas ir augstākais, cēlākais un labākais.

VIŅAS DZĪVE BIJA DZĪVE, KAS ATSTĀJ DĀRGAS ATMIŅAS

Visās priekšā stāvošajās dienās Vēsmas mīļos un draudzi pavadīs daudz sirsnīgu atmiņu par viņu. Šīs atmiņas vienmēr sasildīs un bagātinās ikvienu. Ļaudis atcerēsies skaistos kopā pavadītos brīžus un tās nesavtīgās lietas, ko viņa darīja citu labā. Viktora un viņa dēlu ģimeņu dzīve būs daudz bagātāka, un šīs atmiņas vilks viņus tuvāk Dievam.

VIŅAS DZĪVE BIJA DZĪVE, KAS VĒSTA PAR SVĒTĪGU CERĪBU

Kad kristietis mūs pamet, tas nav uz visiem laikiem. Mums ir cerība uz citu dzīvi, kur būs kopā ar Jēzu un kur atkal redzēsīm savus mīļos. “Ja mēs tikai šinī dzīvē ceram uz Kristu, tad esam visnozēlojamākie cilvēki.” Bet mums ir šī svētā cerība, kas ir visbrīnīgākā lieta. Ja šī dzīve ir viss, kas mums ir, tā nav nekā vērtīga. Tāpēc mēs pateicamies Dievam par nelokāmu un patiesu cerību.

VIENTĪGĀ LIETA, KURAI IR NOZĪME

Cilvēka dzīvē nozīmīga ir tikai viena lieta. Nav svarīga ne naudas summa bankā, ne arī tas, cik augstu esi pavisarizies sociālajā lokā. Nav svarīgi, cik lielā mājā esi dzīvojis. Nav svarīgi, cik daudz draugu Tev bija vai cik daudz ziedu klāja Tavu zārku. Svarīgas ir tikai Tavas attiecības ar Dievu. Piedzimt pasaulē un nepiedzimt no jauna ticībā Dievam ir traģēdija. Mūsu dārgā māsa Vēsma atdeva visu savu sirdi un dzīvi, kalpojot Kristum, pie tam – līdz galam. Viņa nekad nebija bagāta. Viņa nedzīvoja dārgā villā. Viņa nekad nav atradusies augstākajos elites slāņos. Bet tajā pašā laikā viņa bija jo bagātīgi tērpta Kristus mīlestības tērpā, izrotāta ar patiesas pateicības dārgakmeņiem un Kristus pagodināšanas pērlēm. Ir skaidrs, ka uz Jaunās Zemes Vēsmu sagaida prātam neaptveramas bagātības.

NĀVES NOSLĒPUMS UN NOZĪME

Protams, mēs nekad nevarēsīm saprast, kāpēc Dievs paņēma tik cēlu un Kristu mīlošu cilvēku kā mūsu Vēsmu, taču mēs zinām, ka Dieva ceļš ir labākais ceļš. “Viņa svēto nāve ir dārga tā Kunga acīs.” “Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu.” Ja kristietis dzīvo Kristum, tad mirt ir ieguvums. Te ir Dieva gudrība – Viņš zina, kā Savus bērnus no šīs bēdu pasaules sagatavot mūžīgai dzīvei.

ŠĀDĀ STUNDĀ NEPIECIEŠAMA TICĪBAS PĀRLIECĪBA

Pateicoties Kristum, mums ir dziļa pārliecība, ka nāves stundā Viņš būs ar mums. Mēs kopā ar Dāvidu varam

sacīt: “Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vērda un Tavs gana zizlis mani iepriecina.” Ir tikai viens veids, kā iegūt šādu pārliecību. Tai jānāk no mūsu ticības Kristum. Tieši tur slēpjas Vēsmas pārliecības un uzvaras spēks.

Tāpēc būsim pateicīgi Dievam par Vēsmas dzīvi, kas nodzīvota skaisti; par dzīvi, kas veltīta labestībai, ticībai Kristum un nesavtīgai kalpošanai. Būsim pateicīgi par visas žēlastības Dievu, kurš ir kopā ar mums dzīvē, nāvē un mūžībā. Lai Dievs palīdz mums visiem atrast Viņā mierinājumu un spēku līdz tam brīdim, kad redzēsim Viņu vaigu vaigā. Mēs triumfējam, jo Dieva dāvana ir mūžīga dzīve, dzīvības dāvana visā tās pilnībā.

Dievam visvieglāk strādāt ar mums ir tad, kad mūsu rokas ir tukšas. Krusts mums to māca. Nav tukšāku roku kā Jēzus naglu caurdurtās un asiņojošās rokas. Bet šajās rokās ir apslēpta mūžīgā dzīvības dāvana – visai pasaulei, Vēsmā, Tev un man. Jēzus dalījās mūsu nāvē, lai mēs varētu dalīties ar Viņa dzīvi. Kapā Viņa rokas bija tukšas, lai mūsu rokas mūžībā varētu būt pilnas.

Mēs ienākam šajā pasaulē ar tukšām rokām, un mēs atstājam šo pasauli ar tukšām rokām. Bet, kad mūsu rokas ir tukšas, tad tās ir pilnas.

Ēriks & Anna Galenieki

PAR VĀRDA SPĒKU.

STĀSTS LIELIEM UN MAZIEM BĒRNIEM

Reiz dzīvoja divi brāļi Kogributosaku un Kadmilutadsaku. Vārdi šiem puikām tiešām gari gan! Tāpēc, lai mammai nebūtu tik gara pusdienās saukšana, viņa tāpat kā tētis abus savus dēlus sauca daudz īsāk – par Kogribi un Kadmili. Varbūt tu gribi zināt, kāpēc tādi jocīgi vārdi šiem brāļiem? Tad klausies!

Kogribis nekad daudz nedomāja, pirms ko sacīja. Kas tik bija prātiņā, to “šāva” ārā. Piemēram, viņš mierīgi varēja pateikt autobusa šoferim, cik tam ir trakoti liels deguns, vai arī pastniecītei, kura bija lāga sieviņa, ka tik neglītas kurpes, kā viņai, pasaulē viņš vēl nav redzējis! Kurpes patiesi bija ļoti nonēsātas, bet pastnieksieviņa bija ļoti trūcīga, un viņa nevarēja katru brītiņu pirkt jaunas tupelītes. Tikai tad, kad vecās pavisam neturējās kopā, viņa pirka citas kurpes. Tās, protams, bija laimīgas dienas, bet, jāsaka gan, ļoti retas. Un ko gan autobusa šoferis varēja darīt, ka viņam bija liels deguns? Aptīt to ar kabatas lakatiņu vai visu laiku turēt savam degunam priekšā roku? Bet viņam taču jātur stūre ar abām rokām! Tā nu Kogribis sāpināja visus pēc kārtas, bet tad, kad kāds viņam aizrādīja, lai pirms runāšanas mazliet padomā, viņš tik atcirta: “Ko gribu, to saku!” Un viss!

Pavisam citāds bija viņa brālis Kadmilis. Viņam bija maiga un sirsnīga daba. Labi, ka abi brāļi uz skolu brauca reizē, jo tad Kadmilis vienmēr mēģināja dzēst brāļa dzēlīgos un nežēlīgos patiesības vārdus.

“Man ļoti patīk braukt jūsu autobusā,” viņš sacīja autobusa šoferim. “Kad jūs esat pie stūres, es jutos ļoti droši.” Un tā bija tīra patiesība. Šoferis tad vienmēr pasmaidīja un, šķiet, aizmirsa par savu lielo degunu.

Arī pastniecītei bija liels prieks satikt brāli Kadmili, jo viņš vienmēr pasacīja ko jauku. Kad viņa stāvēja pie vārtiņiem savā jaunajā rožlapiņu krāsas kleitā, Kadmilis, to ieraudzījis, sacīja, ka tik skaistu kleitu viņš redzējis tikai savai mammai un ka tā tik jauki izskatās pastniecītei šajā saulainajā rītā. Pastniecīte bija tik priecīga, un viņas prieku nemaz neaizēnoja tas, ka viņai šo kleitu patiešām bija atdavinājusi zēnu mamma. Nu, lūk, tāpēc arī vecāki šo zēnu nosauca par Kadmili, jo, ja kāds viņam jautāja, kur viņš ņem jaukos vārdus, ko sacīt cilvēkiem, viņš atbildēja: “Kad mīlu, tad saku.”

Patiesībā, kad sirsnīga ir mīla, tad tas mīlums, kas tur mīt, izskan laukā vārdos, iepriecinot, samīļojot un atnesot prieku. Tikai, lai teiktu labus vārdus, ir vajadzīga laba sirds, “jo no sirds pārpilnības mute runā”, un labu sirsnību dāvā DIEVS.

Cilvēks ar vārdiem rada savu pasauli; citi šajā pasaulē sastop prieku, iedrošinājumu, sirdssiltumu un liksmi. Citi rada vārdu pasauli, kura ir aukstuma, sarūgtinājuma un sāpju pilna, jo “no iekšienes, no cilvēka sirds, iziet ļaunas domas.”

Vārdam ir liels spēks. Vai zināt, cik liels? DIEVS ar Vārda spēku radīja pasauli!

Radīsim vārdu pasauli, kurā citi ir laimīgi!

Ingrīda Markusa

20 soli trīs eņģeļu vēsts pasludināšanā

*Šajā reizē piedāvājam jūsu uzmanībai Septītās dienas adventistu draudzes prezidenta **Teda Vilsona** svētrunu starptautiskajā Bībeles misijas konferencē “Es iešu!”.¹ Kaut arī uzruna primāri veltīta draudzes vadītājiem, tā spēcīgi un iedvesmojoši runā uz ikvienu no mums, jo mums visiem ir dots šis lielais un īpašais uzdevums – iet un pasludināt trīs eņģeļu vēsti tieši tur, kur esam.*

Kaut arī COVID-19 nes sev līdzīgas jūtamas barjeras un aizliegumus, taču tajā visā ir arī kaut kas pozitīvs. Viena no pozitīvajām lietām ir tā, ka mums nav jāpērk lidmašīnas biļete, lai būtu kopā. Šāda veidā, ZOOM konferencē, mēs varam aizsniegt daudz vairāk cilvēku, nekā jebkad agrāk. Brīnišķīgi, ka varam tikties arī šajā pandēmijas laikā! Tās dēļ ir neērtības, bet es gribu teikt, ka trīs eņģeļu vēsts izplatība pasaulē neapstāsies arī pandēmijas dēļ. Paldies par jūsu uzticību, mērķtiecību, mīlestību uz Dievu!

Vēlos jūs šodien iedrošināt un iedvesmot ar vārdiem, uz kuriem mums jākoncentrējas, lai saprastu, kā varam būt līderi trīs eņģeļu vēsts sludināšanā šajā pandēmijas laikā.

Septītās dienas adventistu draudzei Kungs ir uzticējis cerības vēsti pasaulei. Visiem zināmajā tekstā 2. Tim. 1:7 “Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un

¹ Šajā svētrunas izklāstā izlaisti atsevišķi teikumi, kas tika adresēti specifiski Eirāzijas divīzijai un tās darbiniekiem.

savaldības garu” teikts, ko Dievs nav mums devis un ko Viņš ir mums devis. Daudzi cilvēki šodien dzīvo bailēs, nav pārliecināti par nākotni, viņu sirdi māc raizes, bet tas, ko Kungs mums ir devis, nav bailu gars. Tas, ko Viņš mums dod, ir spēka, mīlestības un savaldības gars. Debesu spēks. Debesu mīlestība. Debesu dota savaldība.

Lai arī kur mēs atrastos, mēs aizvien dziļāk saprotam savu lomu trīs eņģeļu vēsts pasludināšanā. Šajā sakarā gribu pievērst jūsu uzmanību Praviešu Gara citātam no grāmatas, kuru publicējām pirms trim gadiem un kuras nosaukums ir “Kristīgās vadības principi”. Pirms diviem gadiem visi Ģenerālkonferences darbinieki saņēma šo grāmatu dāvanā. Šīs grāmatas 213. lpp. ir rakstīts tas, ko jūs varat atrast arī “Liecībās draudzei” 4. sējumā 539. oriģ. lpp. Te mēs atrodam atslēgu uz to, kā iegūt Debesu spēku, Debesu mīlestību un no Debesīm nākošu savaldību: “Kam ir uzticīga, sagrauzta, pazemīga sirds, tos Dievs pieņems un uzklausīs viņu lūgšanas; un, ja Dievs palīdzēs, tad visi šķēršļi tiks pārvarēti.” Brīnišķīgs apsolījums! Šī citāta atslēga ir, lūk, kāda: “Cik daudzi ar lielām iedzīmtām spējām un augstu izglītību, nolikti atbildīgās vietās, ir cietuši neveiksmi, turpretī cilvēki ar mazākām spējām un nelabvēlīgākā apkārtne ir guvuši brīnišķīgus panākumus. Iemesls ir tas, ka pirmie uzticējās paši sev, bet pēdējie savienojās ar To, Kas ir brīnišķīgs padomā un varens darbā, lai padarītu to, ko Viņš grib.” Jo Viņš ir tas, kurš ir mūsu varens Palīgs, un Viņš ir tas, kurš caur cilvēkiem

īsteno Savu gribu. Tātad jūsu un mūsu veiksmē kā vadītājiem, sludinātājiem, skolotājiem, vienai, kas jūs esat, sludinot trīs eņģeļu vēsti šajā laikā, šajā pandēmijas laikā, nav atkarīga no jums pašiem, tā ir atkarīga no Dieva – no tā, cik lielā mērā esat atkarīgi no Dieva, kurš jums dod veiksmi.

Būt vadītājam šajā laikā nav viegli. Dievs vēlas, lai atceramies tekstu no Mihas 6:8 “Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā!” Jūsu priekšā ir pandēmijas ierobežojumi, nākotnē gaida, iespējams, ir vēl lielākas grūtības. Mēs skaidri zinām, ko atklāj Mateja evaņģēlija 24. nodaļa, Atklāsmes un Daniēla grāmata, mēs zinām, par ko runā Atklāsmes grāmatas 13. nodaļa, mēs zinām, ko atklāj grāmata “Lielā cīņa”, mēs saprotam, uz ko ejam un kāda ir mūsu nākotne. Mēs zinām, kas notiks, kad mēs kā draudze sludināsim trīs eņģeļu vēsti un arī ceturto eņģeļa vēsti no Atklāsmes grāmatas 18. nodaļas. Tas ir tas, uz ko Kungs mūs aicina un kas ir taisni Tā Kunga acīs, kas ir pareizi. Protams, mīlēt žēlastību ir godīgi pret cilvēkiem. Pie tā visa mums jāatceras staigāt pazemīgi Viņa priekšā. Dievs sagaida, ka mēs Viņam paklausīsim visās lietās, visās dzīves jomās, lai Viņš varētu mūs vadīt.

Vēlos nosaukt 20 punktus, kas saistīti ar veiksmīgu trīs eņģeļu vēsts sludināšanu. Daudzi ir praktiski un izriet cits no cita, bet ir labi, ka tos atceramies un cits citam atgādinām.

1. FUNDAMENTS VISAM, KAS JĀŅEM VĒRĀ MAN PAŠAM UN JUMS: PĒTĪSIM DIEVA VĀRDU!

Būsim piesaistīti Dieva Vārdam. Te jāsaprot, ka Dievs nediktēja katru zilbi, katru vārdu, jo Viņš runāja caur cilvēkiem, bet, kad Dievs runā caur Savu Vārdu, tad mums tas jāuztver burtiski, piemēram, Dievs saka: "Piemini sabata dienu!", un mēs to darām. Adventistu draudze ir draudze, kas pieturas pie vēsturiski gramatiskās Bībeles izpētes metodes. Rinda pēc rindas, priekšraksts pēc priekšraksta – tā mēs ļaujam Bībelei skaidrot pašai sevi. Šai pieejai opozīcijā atrodas vēsturiski kritiskā metode, tas ir augstākā kriticisma princips, kad zinātnieki uzskata, ka viņu izstrādātie instrumenti, principi dod viņiem tiesības skaidrot Dieva Vārdu, grauļot tā iekšējo nozīmi. Mani brāļi un māsas! Es jūs aicinu: turieties pa gabalu no šīs metodes! Lai Bībele pati runā! Jūs sludiniet Vārdu tā, kā Pāvils aicina to darīt Timotejam 2. Tim. 4:2 "pasludini Dieva vārdus, uzstājies laikā, nelaikā, norāj, brīdini, paskubini ar visu pacietību un mācību." **Pamats ir Dieva Vārds.**

2. TICIET UN DZIĻI IZPROTIET VISUS 28 SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU PAMATMĀCĪBU PUNKTUS!

Tie pilnībā balstās uz Dieva Vārdu. Aizstāviet šos pamatmācību punktus! Māciet un virziet uz priekšu šīs mācības. Katra mūsu ticības punkta pamatā ir Jēzus Kristus. Barojiet Dieva ganāmo pulku – draudzi – ar dzīvo Dieva Vārdu, kā par to sacīts Jn. 21:16 "Vēl otru reizi Viņš tam saka: "Simani, Jāņa dēls, vai tu Mani mīli?" Tas Viņam saka: "Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu!" Viņš saka tam: "Gani Manas avis!"

3. UZTICIETIES PRAVIEŠU GARAM.

Es ticu, ka tā ir viena no lielākajām dāvanām, kas ir dota Septītās dienas

adventistu draudzei. Tur mēs varam atrast padomus un pamācības visās jomās, kurās esam iesaistīti kā Dieva ļaudis. Jūs noteikti zināt adventistus, kas to darījuši, varbūt arī kāds no jums personīgi ir drukājis Praviešu Gara grāmatas, Sabatskolas materiālus uz rakstāmmašīnām, vienlaicīgi veidojot desmit kopijas, lai līdzdalītu Dieva Vārdu un Praviešu Gara grāmatas citiem cilvēkiem. Katru dienu lasiet Praviešu garu, ticiet un izplatiet Praviešu Gara darbus! Izmantojiet un māciet tos! Ticiet tam, ka Dieva Vārds mums norāda uz Praviešu Gara būtisko lomu draudzē. To atrodam Atkl. 12:17 "Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu" un Atkl. 19:10 "Tad es kritu pie viņa kājām, gribēdams viņu pielūgt. Bet viņš man saka: "Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu un tavi brāļi, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu!" Proti, Jēzus liecība ir praviešu gars."

4. UZTURĪET AKTĪVU LŪGŠANU DZĪVI.

Nevaru pat iedomāties, ko cilvēks var darīt bez lūgšanas. Lūdziet ne tikai no rīta un vakarā, lūdziet dienas gaitā! Es to daru pat komiteju laikā, kad varbūt mani kolēģi to neredz, es lūdzu pie sevis klusībā: "Kungs, dod gudrību, vadi, parādi izeju šajā situācijā!" 1. Tes. 5:17 saka: "lūdziet bez mītēšanās Dievu."

5. TICIET ATMODAI UN REFORMĀCIJAI.

Saprotiet, ka ne tikai draudzes vadītājiem ir nepieciešama atmoda. Izmaiņa, tā ir nepieciešama arī mums – jums un man –, mums jāpazemo sevi Dieva un savu kolēģu priekšā, gaidot Svētā Gara izliesanos pār draudzi vēlinajā lietū. Ļaujiet, lai Atkl. 3:17, 18, 19 ir mūsu personīgās dzīves pieredze ("Tu saki: es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails. Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs. Jo, ko Es

mīlu, tos Es pārmācu un pamācu, tad nu iekarsies un atgriezies!"). Prasiet Kungam gan ticību, gan mīlestību, kas ir šķīstīta kā zelts, lai mēs varam būt tērpti Kristus taisnības baltajās drānās. Lai mūsu acis ir atvērtas, ka mēs skaidri varētu saprast svētā Dieva Vārdu, kā Viņš mums vēlas to atklāt.

6. KĀ DRAUDZES VADĪTĀJI, KAS SLUDINA TRĪS ENĢEĻU VĒSTI, ESIET GATAVI, KA KUNGA GARS TIEŠĀ VEIDĀ CAUR JUMS ATKLĀS SAVU SPĒKU.

Arī šajā grūtajā laikā vadiet, organizējiet publiskus pasākumus ar lielu vai nelielu cilvēku skaitu, iesaistieties, esiet iniciatīvas daļa, kas iesaista visus pārējos. Tas nav tikai draudzes vadītāju, tas ir mūsu visu uzdevums. Tā darot, jūs kļūsiat par Kunga apsoliņuma dalībniekiem, kas dots Mateja 28:18–20 "Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: "Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.""

7. PAAUGSTINIET PASAULĒ KRISTU, VIŅA TAISNĪBU UN VIŅA KALPOŠANU DEBESU SVĒTNĪCĀ.

Visā, ko mēs kā SDA vadītāji darām, lai cilvēki redz Kristu – ka mēs koncentrējamies uz Kristu, ka paaugstinām Viņu, ne sevi, lai Kristus ir jūsu dzīves centrs. Stāstiet citiem par Jēzu. Palīdziet citiem saprast, ka, tikai pateicoties savienībai ar Jēzu, arī mēs, ticīgie, varam iegūt spēku. Jo cerība mums ir, pateicoties Viņa kalpošanai uz zemes, pateicoties Viņa krusta nāvei un pateicoties Viņa kā Augstā Priestera kalpošanai Debesu svētnīcā šodien. Jēzus bija Radītājs, Jēzus bija pazemīgais Jērs, kurš ienāca šajā pasaulē kā bērns, Jērs, kurš tika

nokauts Golgātā, Viņš bija tas, kurš augšāmcelās un pacēlās Debesīs, un Viņš ir tas, kurš ir Augstais Priesteris Debesu svētnīcā un tieši šobrīd veic starpniecisko kalpošanu par katru no mums. Tas teikts Dan. 8:14 un Ebr. 8. nodaļā. Mēs varam pilnīgi uzticēties Augstajam Priesterim, kurš mūs aizstāv Debesīs. Mēs dzīvojam un kustamies, pateicoties Viņa taisnošanas un svētošanas darbam mūsos. Tādēļ – lai jūsu vēsts nāk no jūsu personīgās savienības ar Jēzu!

8. TRĪS EŅĢEĻU VĒSTS.

Skatī sludiniet vēsti, kas ir pierakstītas Atkl. 14:6–12 un ceturrtā eņģeļa vēsti 18:1–4. Bistieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņš ir radītājs un Viņam piemīt spēks pāri visiem spēkiem. Viņš ir tas, kurš mums devis Kristus mūžīgo evaņģēliju, lai mēs to pasludinātu pasaulei. Sludiniet skaļi, ka Bābele ir kritusi, ka viss uz šīs zemes notiekošais sajukums ir grēka rezultāts un ka tam pienāks gals. Sludiniet, ka nevienam nav jābaidās un jāpielūdz zvērs un viņa tēls. Sludiniet, ka nevienam nav jāpieņem zvēra zīme, bet jāpieņem Dieva zīmogs. Pienāks brīdis, kad visi, kas pielūgs Dievu svētdienā un nepieņems Dieva svēto dienu, saņems zvēra zīmi, jo Dieva zīmogs ir Viņa svētās Sabata dienas svētība. Aiciniet cilvēkus iziet no Bābeles! Aiciniet cilvēkus izbaudīt brīnišķīgo, patieso Dieva vēsti! Nekad neaizmirstiet, ka trīs eņģeļu vēsts pamatā ir mūsu Kunga Jēzus Kristus taisnība.

9. MUMS JĀVEIDO, JĀMAINA SAVA DISPOZĪCIJA UN JĀBŪT TIEM, KAS APVIENO CILVĒKUS.

Tam jāklūst par daļu no mūsu dzīvesveida. Iedrošini, iedvesmojiet cilvēkus! Esiet problēmu risinātāji, nevis daļa no problēmas! Apvienojiet Dieva tautu, Dieva draudzi, kā par to lūdza Jēzus Jņ. 17. nodaļā. Sekojiet Pāvila padomam 2. Kor. 5. nodaļā! Pēdējie pieci panti šajā nodaļā ir ļoti spēcīgi, un es bieži tieku iedvesmots par tiem sludināt. 18. un 19. pantā teiks, ka mēs esam aicināti kļūt par salīdzināšanas kalpošanas dalībniekiem: “Bet tas viss nāk no

Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi caur Kristu un mums devis salīdzināšanas kalpošanu. Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar Sevi, tiem viņu grēkus nepielīdzinādam, un ir mūsu starpā licis salīdzināšanas vārdu.”

10. NEAIZMIRSTIET, KA CILVĒKI JĀIEDVESMO!

Atbalstiet savas komandas locekļus un atcerieties, ka mēs visi esam Dieva komandas locekļi. Ja kāds dara ko labu, kas kalpo Dieva darbam un viņa draudzei, sakiet viņam paldies! Pateicieties Dievam, ka Viņš izmanto cilvēku talantus, lai dotu tik spēcīgu liecību pasaulei. Sal. pam. 15:23 teikts par vārdu, kas teikts īstā laikā, un to, ka šis vārds uzmundrina un iedrošina: “Vīram ir prieks, kad viņš pareizi atbild, un īstenā laikā teikts vārds – cik tas ir vērtīgs!”

11. NEKAD NEŠAUBIETIES, ESIET DROŠI, KA PATS KUNGS IET PA PRIEKŠU UN VADA SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DRAUDZI!

Šī adventes kustība ir kas lielāks par mani un jums. Atcerieties, ka Jēzus ir tas, kurš ved draudzi, Viņš ir draudzes Vadītājs. Dievs mūs aicina būt par vadītājiem, ganiem, bet mēs neesam īstie draudzes vadītāji, Dievs ir draudzes Vadītājs. Tāpēc Dievs rūpēsies un vadīs Savus ļaudis līdz uzvarojamam noslēgumam, līdz slavas un pagodināšanas virsotnei. Mēs zinām, ka atlikuma draudze, septītās dienas adventistu draudze, saskaņā ar Dieva Vārdu tiek identificēta Atkl. 12:17 un pravietojumā Atkl. 14:12. Minētie divi teksti mums saka, ka šī draudze ir tie, kas tur Dieva baušļus un kam ir Jēzus liecība jeb Jēzus ticība, un mēs zinām, ka Jēzus liecība ir Praviešu Gars.

Pāriesim pie praktiskiem jautājumiem.

12. MĒS SAPROTAM, KA DIEVA GARĪGIE LIKUMI UN DABISKIE LIKUMI IR VIENOTI.

Tas, ko ēdat, un tas, ko dzerat, ietekmē jūsu garīgo dzīvi. Tāpēc veltiet laiku fiziskām aktivitātēm. Pietiekami atpūties, neizsmeliet sevi, neizdedziet, jo tā jūs kaitēsiet savai garīgajai dzīvei. Es runāju no savas personīgās pieredzes, jo visu dzīvi esmu bijis veģetārietis, tāpēc aicinu – lietojiet vienkāršu veģetāru ēdienu, izvairieties no dzērieniem, kas jums kaitē. Tad Dievs jūs paaugstinās un tiks jūs par priekšzīmi tā, kā Viņš to darīja ar pravieti Daniēlu. Atcerieties 3. Jņ. 2, kur ir aicinājums no Kunga, kurš vēlas, lai mēs būtu gan garīgi, gan fiziski veseli: “Mīlais, es tev novēlu visās lietās tādu labklājību un veselību, kāda jau ir tavai dvēselei.”

13. ESIET GODĪGI UN LĪDZSVAROTI TAJĀ, KO DARĀT!

Kad ejat cauri krīzei, mēģiniet turēties pa vidu, sabalansējiet savu reakciju un atbildi. Pieņemiet lēmumus, kas balstīti uz principiem, ko dod Bībele un Praviešu Gara liecības. Lai Fil. 4:8 virza jūsu domāšanu: “Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domāji!”

14. ESIET LABI KLAUSĪTĀJI!

Jums ir jāuzklausā ne tikai viss stāsts, bet arī visas stāsta puses, nepieņemiet ātrus un pārsteidzīgus lēmumus, pagaidiet un uzklausiet! Ņemiet vērā brīnišķīgo tekstu Sal. pam. 1:5 “Kas ir gudrs un zinīgs, tas klausās un labojas, un, kas ir prātīgs, tas ļaujas sev ko sacīt.”

15. MEKLĒJIET PADOMU PIE CITIEM CILVĒKIEM – PIE DIEVBIJĪGIEM, GARĪGIEM CILVĒKIEM, KURIEM JŪS UZTICATIES.

Nedomāji, ka jums ir atbildes uz visiem jautājumiem. Te atcerieties Sal. pam. 11:14 “Kur nav krietnas vadības, tur tauta iet bojā, bet, kur daudz sapratīgu padomdevēju, tur viss izdodas labi.”

16. VIENMĒR NOSTĀJIETIES PATIESĪBAS PUSĒ!

Nekad nebaidieties nostāties patiesības pusē pat tad, ja tā nav populāra. Nekad nešaubieties, nesvārstieties nostāties par patiesību. Lai Dieva Vārds un Praviešu Gara padomi palīdz jums formēt stingru, noteiktu mugurkaulu, kas būs kā pamats jebkuram darbam, ko jūs darīsiet. Kad runājat par Dieva patiesību, dariet to ar smaidu un ar cieņu pret tiem, ar kuriem runājat. Tad, pateicoties Kungam, jūs varēsiet teikt to, ko sacīja Jozua (Joz. 24:15): “Bet, ja jums nepatiks Tam Kungam kalpot, tad izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit – vai tiem dieviem, kuriem jūsu tēvi ir kalpojuši viņpus Eifratas upes, vai tiem amoriešu dieviem, kuru zemē jūs dzīvojat. Bet es un mans nams – mēs kalposim Tam Kungam.”

17. AIZSTĀVIET TOS, KURI NEVAR PAŠI SEVI AIZSTĀVĒT!

Aizstāviet tos, kuriem nav dots vārds. Kungs aicina jūs nostāties par atraitnēm, bāreņiem un tiem, kuriem ir nopietnas vajadzības. Sekojiet Jēzus kalpošanas piemēram, kas aprakstīts Lk. 4:18, 19: “Tā Kunga Gars ir uz Manis, jo Viņš Mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem, pasludināt atsvabināšanu cietumniekiem un aklām gaismu, satriektos palaist valā un pasludināt mūsu Kunga žēlastības gadu.”

18. LŪDZIET GUDRĪBU KATRAI DIENAI!

Es nezinu, kā jūs, bet es katru rītu pieceļos un lūdzu Dievam gudrību, balstoties uz Jēk. 1:5 apsolījumu “Bet, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdam, un viņam taps dots.” Man ļoti ir vajadzīga gudrība no augšienes – ne sava gudrība! Ja jūs koncentrēsieties uz trīs eņģeļu vēsti un arī citām evaņģēlija patiesībām, Kungs jums dos gudrību – gan tagad, pandēmijas laikā, gan nākotnē.

19. KALPOJIET PAZEMĪGI TUR, KUR KUNGS JŪS VADA!

Sal. pam. 15:33 “Tā Kunga bijāšana ir mācības ceļš, kā kļūt pie gudrības, un pazemība ved godā.” Sekojiet Kristus padomam Mat. 20:27: “Ja kas jūsu starpā grib būt pirmais, tas lai ir jūsu kalps.” Ņemiet vērā Sal. pam. 3:7 “Neliecies sev pārmērīgi gudrs esam, bet bīsties To Kungu un vairies no ļauna.” Skatieties, esiet pazemīgi un sekojiet Viņam!

20. PIENĒMIET TICĪBĀ UN TICIET APSOLĪJUMAM UN PRAVIETOJUMAM, KA JĒZUS KRISTUS OTRĀ ATNĀKŠANA IR DRĪZA UN NEIZBĒGAMA.

Mēs zinām, ka Jēzus nāks drīz! Ticiet tam, sludiniet to un centieties to izprast dziļāk. Pievērsiet tam savas domas un visu, ko darāt, koncentrējiet uz vēsti, ka Jēzus nāk drīz! Atzīstiet par patiesu pravietojumu par Kristus otro atnākšanu, kas rakstīts Mt. 24. nodaļā, un arī to, ka 2. Pēt. 3. nodaļā aprakstītais ir patiesība un taisnība! Atklāsmēs grāmatas 22. nodaļā – Bībeles pēdējās grāmatas pēdējā nodaļā – Jēzus trīs reizes atkārtoti: “Redzi, Es nāku drīz!”

Dārgie brāļi un māsas, jūs esat daļa no manas dzīves un manas sirds! Es vēlreiz gribu aicināt jūs un sevi sekot Salamana padomam Sal. pam. 3:5–7 “Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz sava prāta gudrību, bet domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzienas tavas tekas. Neliecies sev pārmērīgi gudrs esam, bet bīsties To Kungu un vairies no ļauna.” Atcerieties, ka visam, ko jūs darāt, ir jāizriet no jūsu attiecībām ar Kungu! Tad jums būs spēks no Debesīm, prieks, miers un Debesu gudrība, un savaldība no augšienes. Praviešu Gars “Izmeklētajās vēstīs”, 2. grāmatā 376. oriģ. lpp. raksta: “Mums ir jāizjūt pastāvīgs Dieva tuvums. Mums mazāk jāredz sevi un vairāk jāapbrīno Kristus un Viņa žēlastība. Tam ir jākļūst par mūsu ikdienas pieredzi.”

Mīlie brāļi un māsas! Iesaistieties kalpošanā Dievam! Esiet daļa no Dieva lielā stratēģiskā plāna, sakot “Es iešu!”, pauzot savu personīgo izvēli! Sludinot trīs eņģeļu vēsti, lai Pētera padoms ir padoms jums: “Tāpēc apjozuši sava prāta gurnus un modri būdami, lieciet savu cerību pilnīgi uz to žēlastību, kas jums tiks pasniegta, kad Jēzus Kristus parādīsies. Kā paklausīgi bērni neveidojiet savu dzīvi pēc kārībām, kurās jūs agrāk dzīvojāt savā nezināšanā. Bet, sekodami Svētajam, kas jūs aicinājis, topiet arī paši svēti visā dzīvošanā, jo ir rakstīts: esiet svēti, jo Es esmu svēts.” (1. Pēt. 1:13–16) Tad Pēteris turpina un saka: “Jūs zināt, ka esat ne ar iznīcīgām lietām – sudrabu vai zeltu atpirkti no savas aplamās dzīves, mantotas no tēviem, bet ar Kristus, šī bezvainīgā un nevainojamā Jēra, dārgajām asinīm, kas gan iepriekš izredzēts pirms pasaules radīšanas, bet atklāts laiku beigās jūsu dēļ.” (1. Pēt. 1:18–20)

Dārgie brāļi un māsas! Lai jūsu garīgā dzīve plaukst, kad aicināsi draudzi uz atmodu un reformu! Kad pār jums izliesies Dieva Gars, atcerieties, ka jūsu panākumi nav atkarīgi no jūsu gudrības, no jūsu intelekta, bet no Jēzus, kura asinīs jūs esat atpirkti. Tas ir atkarīgs no Viņa, kurš šobrīd kalpo Debesu svētnīcas Vissvētākajā vietā par mani un jums, tādā veidā mūs sagatavojot godības dienai – Kristus otrās atnākšanas dienai.

Kad redzēsīm austrumos nelielu mākonī, kas kļūs lielāks un lielāks un visbeidzot piepildīs visas debesis ar Kunga godību, jo visi eņģeļi nāks uz zemi kopā ar Jēzu šai svinīgajā notikumā, mēs skatīsimies uz mākoņa vidu un redzēsīm Jēzu. Tad mēs pacelsim balsis un teiksim: “Te ir mūsu Dievs, ko mēs gaidījām! Viņš mūs ir izglābis!” Es tā pārdomāju, ja Viņš arī to nepateiks, tad noteikti padomās: “Labi, tu uzticīgais kalps, ienāc sava Kunga godībā!” Tad mēs būsīm kopā ar to Kungu mūžīgi.

Lai Kungs jūs svēti, kad sludināsi trīs eņģeļu vēsti, jo mums nav dots baiļu gars, bet dievišķā spēka, mīlestības un savaldības Gars! Lai Dievs jūs svēti!

Dags Bačelors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija "Amazing Facts" prezidents.

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS,
27. DAĻA

Tātad, zeme ir tukša, vai tas visiem ir skaidrs? Ko dara svētie? Mēs tam jau pieskāramies. Atklāsmes grāmatā 20:4 teikts: "Tad es redzēju troņus, uz tiem apsēdās kādi, tiem bija dots tiesu spriest..." Svētie valda un tiesā kopā ar Kristu. Ko tas nozīmē? Vai mums jātiesā netaisnie? Padomājiet par to – kad Kungs nāks, netaisnos iznīcinās Viņa atnākšanas spožums, ne tā? Viņu liktenis jau ir izlemts. Jūs un es neizlemsim, kurš būs glābts, kurš – zudis. Kurš ir tas, kas to dara? To dara Dievs.

Bet tiesa ir kas vairāk nekā tikai: "Oliņ bolīn, džimpiņ rimpiņ, tu esi glābts, tu esi zudis, tu esi glābts, tu esi zudis." Padomājiet par to! Kad Kungs nāks, un Viņš nāks uz zemi, tie, kuri tiks augšāmcelti, skaidri un gaiši būs glābti un iegūs jaunu ķermeni. Zudušie, kurus iznīcina Viņa nākšanas spožums, paliek, viņi ir zuduši. Netaisnie paliek savos kapos, tā nav viņu augšāmcelšana. Glābtie un zudušie jau ir noteikti.

Vai ir kāda tiesa, kurai jānotiek, lai Dievs varētu kaut ko noskaidrot? Vai Dievs nezina visu? Vai ir kāda iespēja, ka tiesas laikā Dievs kādam Debesīs piepeši teiks: "Zini, Man tev ir sliktas ziņas, Es to iepriekš nebiju pamanījis... Kāpēc tu Man to nepateici? Tu te nevari palikt." Vai ir iespējams, ka Dievs pārskatīs grāmatas un teiks: "Ak vai!"?

Vakar *Hope Channel* bija stāsts par vīru, kurš cietumā pavadīja četrus gadus, un tad tika atklāts, ka patiesībā viņš pavisam noteikti ir nevainīgs. Četri gadi cietumā. Un tad tiek pierādīts nevainīgums. Vai Dievs var šādi kļūdīties? Domāju, ka šādas cilvēciskas kļūdas ir viens no iemesliem, kāpēc cilvēki Kalifornijā un citviet ASV, kur tiek piemērots nāvessods, baidās to veikt. Jo viņos mīt nopietnas šaubas: "Ja nu mēs kļūdāmies un nogalinām nepareizo cilvēku?" Jā, šāds risks pastāv. Taču Dievs šādas kļūdas nepieļauj.

Tātad tiesa, par kuru runājam, tūkstošgades tiesa, nav par to, kurš ir glābts bet kurš – pazudis. Šo tūkstoš gadu laikā svētajiem būs daudz jautājumu. Ļaujiet man ieskicēt dažus scenārijus! Reiz dzirdēju kādu sludinātāju sakām: "Kad nokļūsim Debesīs, piedzīvosim trīs lielus pārsteigumus. Pirmais pārsteigums – par to, ka jūs tiešām esat Debesīs. Otrais – jūs skatīsieties apkārt un redzēsiet tur cilvēkus, kuriem, kā jums šķita, nav cerību te nonākt. Trešais pārsteigums – "Kur ir mūsu galvenais diakons? Kur tas cilvēks ir, viņš bija tik ļoti garīgs!" (Starp citu, šī nav atsaucē uz mūsu galveno diakonu, man vienkārši bija kāds jāizvēlas. Jūs taču nedomājāt, ka piemēram minēšu mūsu mācītāju, vai ne?) Jūs teiksiet: "Viņš vienmēr

staigāja apkārt apkampis savu Bibli. Viņš izskatījās tik garīgs un bija tik jauks... Kā nākas, ka viņa te nav? Man šķita, ka viņš būs parādes priekšgalā! Kur viņš ir?" Tad eņģelis teiks: "Nu... Nāc man līdzi!" Jūs aiziesiet pie kāda plaukta, viņš nospiedīs pogu, un parādīsies video. Video, kas atklās, ko šis diakons slēpa, domādams, ka neviens to nekad neuzzinās. Bet Jēzus teica: "...ko jūs ausī esat čukstējuši istabā, to sludinās no jumtiem." (Lūkas 12:3) Tad nāks atskārsmē: "Ak vai, man nebija ne jausmas!" Vēl jūs redzēsiet, ka Kungs darīja visu iespējamo, lai šo personu izglābtu.

Jums būs daudz jautājumu. Es nezinu kā jums, bet man noteikti būs daudz jautājumu. Vajadzēs veselus tūkstoš gadus, lai Dievs atbildētu uz visiem maniem jautājumiem. Pieņemsim (protams, kaut tā nekad nenotiktu!), ka kāda, kuru jūs mīlat – tēva, mātes, dzīvesdrauga, bērna, brāļa, māsas, tur nav. Bet jūs domājat, ka viņš ir kristietis. Vai Dievs vēlas, lai jūs dotos cauri mūžībai Viņu kaut mazākajā mērā apšaubot? Eņģelis teiks: "Nāc šurp!" Un jums Dieva trīsdimensiju ekrānā pavērsies panorāmas skats, kas atklās, ka Viņš ir darījis visu iespējamo, lai izmisīgi glābtu jūsu mīļotos, bet tas nenotika. Vai Jēzus nav paveicis visu iespējamo, lai glābšana būtu pieejama visiem? Viņš aicina ikkatru, bet kāda iemesla

“Jaunajā Jeruzalemē būs šķīsti un glābti cilvēki, kuru sirds ir pilna mīlestības.

dēļ cilvēki paši no tā atsakās. Jums tiks dota skaidrība. Šajā tiesā mēs savā veidā izvērtēsim Dieva paveikto, bet ne jau tāpēc, lai apstiprinātu Viņa lēmumu, bet gan, lai to saprastu, jo Dievs vēlas, lai mēs Viņam uzticētos.

1. Korintiešiem 6:2–3: “Jeb vai jūs nezināt, ka svētie tiesās pasauli? Ja tad nu jūs esat pasaules tiesneši, vai tad jūs nebūtu cienīgi iztiesāt vismazākās lietas? Vai nezināt, ka mēs tiesāsim eņģeļus?” Vai mēs tiesāsim labos eņģeļus vai sliktos? Mēs apstiprināsim, ka Dievs ir taisnīgs, nosūtot sātanu ar viņa eņģeļiem uz uguns jūru.

1. Korintiešiem 4:5: “*Tā tad netiesāji priekšlaikus, tiekāms Tas Kungs atnāks*; [Tā tad – kad notiks šī tiesa? Pēc Kunga nākšanas.] “*Tas arī cels gaismā* [Mēs par to tikko runājām], *kas bija aplēpts tumsībā, un atklās siržu nodomus* [Par zudušajiem atklās pat to, ko šie cilvēki domāja savā sirdī], *un tad ikvienam būs sava uzslava no Dieva*.” Mēs visi atzīsim, ka Dievs ir labs. Vai tas ir skaidrs, šis pants? Vai Jēzus apustuļiem neteica, kuri ir cienīgi tikt augšāmcelti un ka tie “...sēdēs uz divpadsmit krēsliem un tiesās divpadsmit Israēla ciltis.” (Mateja 19:28)? Divpadsmit Israēla ciltis, nevis netaisnos. Israēla ciltis ir taisnotie – Ābrahāma garīgā sēkla.

Tiesāt nenozīmē, ka mēs notiesājam. Vai senā Israēla tiesneši (soģi) vienkārši gāja un teica: “Vainīgs, nevainīgs, vainīgs, nevainīgs!”? Kad jūs par kādu cilvēku sakāt, ka viņš labi spriež, vai tas nozīmē, ka viņš visu dienu iet un par citiem nospiež: “Vainīgs, nevainīgs, vainīgs, nevainīgs?” Nē, tas nozīmē, ka viņš izvērtē, ka viņam ir izpratne. Israēla soģi mācīja cilvēkiem Dieva ceļus. Deboru dēvē par soģi (Soģu

4:4), bet nekur nav teikts par kādu viņas noturētu tiesu. Viņa bija garīgā vadītāja. Sakot, ka mēs būsim tiesneši, tiek atklāts, ka mēs pārējām – nekritušajām – pasaulēm stāstīsim par Dieva labestību – kā Viņš mūs izglāba, par Viņa taisnumu, Viņa raksturu. Tā tas ir domāts. Atklāsmes grāmata 15:4 “...visas tautas nāks Tavā priekšā un pielūgs Tevi, jo Tavi taisnie spriedumi ir atklājušies.” (*Jaunais tulk.*) Tūkstošgades laikā atklāsies Dieva spriedumi.

Sātans un viņa eņģeļi būs saistīti šeit lejā, uz zemes. Taisnie Debesīs tiesās. Kas notiks tad, kad tūkstošgade beigsies? (Starp citu, vairākkārt esam mācījušies, ka Atklāsmes grāmata pie dažām tēmām atgriežas atkārtoti, notikumi pārklājas. Ne viss šeit aprakstītais notiek secīgi.) Dosimies uz Atklāsmes grāmatas 21. nodaļu!

Atklāsmes grāmata 21:2 “Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi, nokāpjām no Debesīm, no Dieva, sagatavotu kā savam vīram greznotu ligavu.” Jaunajā Jeruzalemē mīt glābtie.

Jaunā Jeruzaleme... Daži cilvēku apgalvojumi ir visai pārsteidzoši. Piemēram: “Bībele ir pasaka! Kurš var tam ticēt?” Ja es teiktu, ka NASA būvē pilsētu kosmosā, cilvēki tam ticētu. Mums nav iebildumu pret NASA kosmosa staciju, pret apgalvojumu, ka tiks celts kosmosa ciemats vai pilsēta. Cilvēki tam ticētu. Vai ne tā? Tad kāpēc mēs apšaubām, ka Dievs var izveidot Debesīs pilsētu? Protams, Viņš to var! Jo vairāk studējam zīmes, jo ticamāk tas ir.

Jaunā Jeruzaleme nokāpj uz Zemi. Jesajas 65:18 “Bet priecājieties un līksmējiet vienmēr par to, ko Es radu,

“Vārds “Jeruzaleme” sastāv no diviem vārdiem – Jeru Šalom, un “Šalom” nozīmē ‘miers’. Miera pilsēta.

jo redzi, Es pārradišu Jeruzalemi priekam un tās tautu līksmībai.”

Ši nav vecā Jeruzaleme. Vecā Jeruzaleme visticamāk vairs nepastāvēs. Tas ir sava veida paradokss, jo vārds “Jeruzaleme” sastāv no diviem vārdiem – Jeru Šalom, un “Šalom” nozīmē ‘miers’. Miera pilsēta. Kura ir viskārotākā pilsēta uz zemes? Kur atrodas nekustamais īpašums, par kuru uz šīs planētas cīnās visvairāk? Pat šobrīd notiek miera sarunas, un vai zināt, par ko viņi strīdas? Viens no strīdus jautājumiem ir – kā sadalīt Jeruzalemi. Ir Austrumjeruzaleme un Rietumjeruzaleme. Ir palestīniešu puse un izraēliešu puse. Viņi cīnās par Svēto pilsētu. Ja jūs tur nokļūsi šodien, tad redzēsiet ložu caurumus sienās. Joprojām. Daudz ložu caurumu. *Miera pilsēta*. Tas ir paradokss. Ne tā?

Tā tad – mēs nerunājam par veco Jeruzalemi, tā ir Jaunā Jeruzaleme. Citā gadījumā es nevēlētos dzīvot pilsētā. Nezinu, kā jūs. Bet, ja tā ir Dieva pilsēta!

Vai zināt, ka dzīve pilsētās nav laba? Šajā pasaulē cilvēku sirdis ir savtīgas. Par spīti visam, ko mums saka par humānismu un to, ka savā sirdī cilvēki ir labi, tā nav patiesība. Mūsu sirds ir ļoti savtīga un netaisna. Labestību mēs iegūstam Dieva žēlastībā. Ja notiek grēcīgu cilvēku koncentrēšanās pilsētā, attiecīgi notiek grēka koncentrēšanās. Tāpēc ir vairāk noziegumu, vairāk problēmu, vairāk strīdu, vairāk piesārņojuma. Būtībā viss, kas dabiski nāk no cilvēkiem.

Bet Jaunajā Jeruzalemē būs šķīsti un glābti cilvēki, kuru sirds ir pilna mīlestības. Tā vietā, lai būtu pilsēta, no kuras gribas bēgt, kā, piemēram, Latam no Sodomas, tā būs vieta, uz kuru gribas skriet. Tā būs kā skaists dārgakmens.

Tā nolaidīsies no Debesīm. Bet pirms pilsēta piezemējas... Man jums dažas no šīm lietām ir jāpastāsta, par to vēsta daudz pantu, ceru, ka jūs apskatīsieties interneta vietni *BibleProphecyTruth.com*. Kad pilsēta laižas no Debesīm, pirms tā piezemējas uz tumsībā esošās Zemes (atcerieties – kad Jēzus nāca, saule kļuva tumša, zvaigznes krita no debesīm, debesis savēlās kā grāmata [rakstu rullis] (Atkl. 6:12-14)? Šeit ir

saistīts sātans ar saviem eņģeļiem, tūkstoš gadus viņi ir pārstāigājuši šo planētu.), Jēzus to aptur, iziet no tās un pirmais nonāk uz Zemi, Viņš ir pirmais, kas pieskaras planētai. Viņa kājas pieskarsies zemei tajā pašā vietā, no kuras Viņš devās prom. Kur bija pēdējā vieta, kur Jēzus kājas skāra zemi? No kurienes Viņš pacēlās debesīs? No Eļļas kalna. Tā, starp citu, ir vieta, kurā Viņš deva apsolījumu par savu Otro atnākšanu (Ap. d. 1:9–12), tā ir vieta, kurš Viņš Ģetzemanes dārzā raudāja, kad tika nodots (Mat. 26:36–56; Lūk. 22:39–53). Tā ir vieta, kurā raudāja Dāvids, bēgot no Jeruzalemes (2.Sam. 15:30). Tā ir vieta, kurā Jēzus atgriezies, lai sagatavotu vietu Jaunajai Jeruzalemei.

Viņa kājas pieskarsies Eļļas kalnam. To var lasīt pravieša Caharijas grāmatā 14:4: “Un Viņš nostāsies tai dienā ar Savām kājām uz Eļļas kalna, kas Jeruzalemei priekšā austrumu virzienā. Un Eļļas kalns tad pārsēksies vidū pušu divās daļās virzienā no saules lēkta uz saules rietu; starp abām kalna pusēm radīsies plata grava.” Tā būs aptuveni 600 km plata. Un tur Dievs novietos Jauno Jeruzalemi.

Starp citu, vai zināt, kas ir interesanti? Dievs Ābrahāmam teica: “Pacel acis, skaties uz ziemeļiem, austrumiem, dienvidiem, rietumiem, cik tu skaidrā dienā vari redzēt, tas viss būs tev, Ābrahām, un taviem pēcnācējiem uz mūžību.” Un kur Jaunā Jeruzaleme piezemēsies? Tajā teritorijā, kuru Dievs apsolīja Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem! Vai viņi tiešām šo zemi saņems? Jā!

Ir teikts, ka Mozus uzgriezta muguru Ēģiptei, jo viņš meklēja pilsētu ar stipriem pamatiem. Viņš vēlējās īsto apsolīto zemi. Šī būs Apsolītā zeme, tās teritorija tiešām tiks iegūta. Jaunās Jeruzalemes robežas pilnībā ieskauj visu, kas bija dots Salamanam un Dāvidam.

Tātad – Jaunā Jeruzaleme piezemēsies. Tajā pašā mirklī, kad Jēzus kājas pieskarsies Zemei, Viņš izsauks vēl vienu augšāmcelšanos. Atgriezīsies Atklāsmes grāmatas 20. nodaļas 5. pantā, kur tiek runāts par netaisno augšāmcelšanu: “*Bet pārējie mirušie* [Pirmā augšāmcelšana bija Kristū mirušajiem.] *neatdzīvojās, pirms nebija pagājis tūkstoš gadu.*”

Ko tas nozīmē? Šis pants ir skaidrs. Ja Kristū mirušie ceļas pirmie, kad ceļas netaisnie mirušie? Kad ir pagājuši tūkstoš gadi. Šo tūkstoš gadu beigās Kristus atgriežas un uzmodina netaisnos. Es nezinu, ko tieši Viņš teiks, bet Viņš tos uzmodinās. Visi, kuri ir dzīvojuši uz Zemes, sākot ar Kainu, kurš nogalināja savu brāli, līdz pat pēdējam grēciniekam, kurš nomira Jēzus Otrās atnākšanas laikā, visi tiks piecelti no viņu kapiem.

Kur atradīsies lielākā daļa cilvēku? Pilsētā vai ārpus tās? Netaisno skaits, kas dzīvojuši visā zemes vēstures gaitā, bez šaubām skaitāms miljardos. Bībelē, Ecēhiēla grāmatā, teikts, ka viņi ieskaus zemi kā mākonis (Eceh. 38:16). Viņi būs kā putekļu jūra. Es negribu būt tiesātājs, bet, visticamāk, jūs kaut kur šajā pūlī redzēsiet Ādolfu Hitleru. Es to vienreiz pieminēju, tad kāds pienāca pie manis un teica: “Tev nevajadzētu viņu tiesāt.” Tomēr tādas nu ir manas domas – ka viņš būs pie zudušajiem. Varbūt tur redzēsiet arī Napoleonu, kaut gan Napoleons beigās runāja par Jēzu, un Aleksandru Lielo, kurš nodzērās līdz nāvei. Tur būs daudz ietekmīgu, varenu cilvēku. Bībele runā par varenajiem, bagātajiem, virsniekiem, tur būs daudz ļoti interesantu personu (skat. Atkl. 6:15). Nāks visi, kas jebkad dzīvojuši, – bagātie un nabagie, kuri ir zuduši, visi nāks.

(Tulkoja Anna Rozenberga.
Turpinājums aprīļa numurā.)

Manās rokās nonāca glītā rokrakstā uz vienkāršām lapiņām rakstītas vēstules, kas tapušas laika posmā no 1956. līdz 1958. gadam, lai tiktu pārsūtītas vēstulū autores Andras (Aleksandras Kaniņas) radniecībai – ar laipnu vēstulū glabātājas Zentiņas (Zentas Sokolovskas) ieteikumu tajās ieskatīties.

Ieskatīšanās noslēdzās ar visu 9 vēstulū izlasīšanu, jo katra nākamā vēstule ļāva arvien labāk iepazīt vienkāršu lauku cilvēku, kura ticības ceļš varētu būt ierakstīts Ebreju grāmatas 11. nodaļas ticības varoņu galerijā. Tik ļoti pārsteidza Andras literāri tēlainā valoda, kādu mūsdienās vairs nesastopam! Pirmo reizi uzzināju par cilvēku, kurš priecājas par lopu un zemes konfiskāciju, dibinot sovhozu, jo “tagad būs iespēja vairāk laika veltīt Dievam...”

No Zentas Sokolovskas noskaidroju, ka vēstulēm bija jāsasniedz Lilijas Šicas meita Austrā (par māsu Liliju lasījām “Adventes Vēstis” no oktobra līdz februārim). Andra bija Lilijas draudzene no Sužu misijas skolas laikiem un vēlāk kļuva par Lilijas brāļa Ata Kaniņa sievu.

Pirmkristiešu draudzes(-i) iepazīstam no Bībeles, bet par adventistu draudžu vēsturi mūs informē vienīgā man zināmā grāmata – Andra Pešeļa apkopotā un 2013. g. izdotā “SDA Latvijas draudžu vēsture”. Tieši šīs vēstules mani rosināja atvērt minēto grāmatu un izlasīt par Jēkabpils, Rīgas 7. un 3. draudzi. Bija ļoti interesanti. Atcerējos teicienu: “Tam, kurš nezina savu pagātni, nav nākotnes...” un Rakstu vietu Jozuas 24:17: “Jo Tas Kungs, mūsu Dievs, ir tas, kas mūs un mūsu tēvus ir izvedis no Ēģiptes zemes, no verdzības nama. Kādas lielas zīmes Viņš ir darījis mūsu acu priekšā un mūs sargājis visos ceļos, pa kuriem Viņš mūs ir vadījis [...]”

Nenicināsim, bet iepazīsim savu vēsturi un cilvēkus!

Inese Pilvere, Rīgas 1. draudze

Deviņas vēstules

1956. gada 15. janvārī

*Kas būtu dzīve, ja vairs dziesmas
neskanētu,
Tā būtu rīts bez saules spožuma.
Ar ko tad cilvēks savu laimi
izteikt spētu
Kas dvēseles dziļumos ir sakrāta.
Kā kalnu avoti, kas joņo pāri
klintīm
Tā dzīves ielejā plūst dziesmu
dzidrais strauts
Un noskumusi sirds var iepriecu
sev smelties
Un nogurušam ceļniekam tur
slāpes dzesēt ļauts.*

*Sveicināta,
mīlā Zentiņ!*

Jaunais gads jau labi pavirzījies uz priekšu un nelielas nemaz jaunāks par to, kas aizgājis. Sen vajadzēja Tev rakstīt, bet dienas skrien ātrāk nekā pagājušajā gadā. No vienas puses jau liekas patīkami, bet tik sāpīgi, ka netiekam ar saviem darbiem laikam līdzī. Man jau ir 40 gadu, un liekas – arī es vēl neesmu neko sasniegusi. Šaurās tekas staigātājam šīs dzīves leja ir diezgan grūti ko spīdošu vai redzamu sasniegt. Vienmēr jāatsakās tās taisnības labad, kuru tas izvēlēties. Amatu iemācīties jau būtu gan nepieciešamība, bet redzi, kā ir pašreizējos apstākļos. Skolas atkal stipri apgrūtina nervus un ar savu zinātnei piebāž galvu, bet iztukšo dvēseli tiem, kas nav vēl dziļi rakuši pamatu. Man ļoti patiktu, ja Tu būtu šuvēja. Priekš ticīgā amatam ir lielākas priekšrocības, jo vari būt katrā laikā pats sev kungs. Bet ko tad nu darīt, ja pašlaik nav iespējams. Jaunības laiks ir vislabākais priekš

mācīšanās, bet, ja nav izdevības, tad jācerē vien uz priekšdienām. Man arī savā laikā bija labi mērķi, bet pietrūka spēka un līdzekļu, zuda arī izdevība, un tagad esmu apmierinājies ar vienkāršo lauku dzīvi. Lai varētu cilvēkiem patikt, ir daudz jāpūlas ar laicīgām lietām, bet, lai varētu Dievam patikt, ir jāpūlas sevi turēt šķīstu un domāt par Debesu lietām, un to var iespēt, strādājot visvienkāršāko darbu. Mēs, cilvēki, vairāk cienām un ievērojam tos, kas lepnāk ģērbusies, turīgāki dzīvo un vairāk skoloti, bet šīs visas lietas paliek nevērtīgas ticīgas sirds un krietna, tikumīga rakstura priekšā. Tā ir tā manta, ko var glabāt “māla traukos”.

Tā, mīlā, mazā Zentiņ, arī priekš mums mīļais Tēvs ir ko laba paredzējis (Jēk. 2:5). Un to mēs varam iegūt, ja paliekam uzticīgi un nenovēršami. Jaunībā gan ir diezgan grūti izprast šīs dziļās lietas un pareizi tās novērtēt. Visa dzīve ir vēl brīnumu un noslēpumu pilna, un gribas vēl visu redzēt, visu satvert. Sirds ilgojas īstas draudzības un mīlestības. Viss arī būtu skaisti un labi, ja lielais pievilējs nebūtu strādājis savu darbu pie visa labā samaitāšanas, un visam labajam blakus iet sāpes un vilšanās. Es arī kādreiz pie sevis domāju: kaut būtu vēl 16 gadus veca, tad būtu gan gudrāka; bet dzīves gudrību dod tikai piedzīvojumi un pārdzīvojumi, jo vairāk to ir, jo cilvēks ir vecāks, lai arī gados būtu jauns. Jauns un laimīgs ir tikai tas, kas ļaunuma un grēka nepazīst. Es gribētu, lai Tev vienmēr būtu tikai 19 gadu. Bet tad, kad Tu būsi kaut ko sasniegusi, tad būsi palikusi arī vecāka.

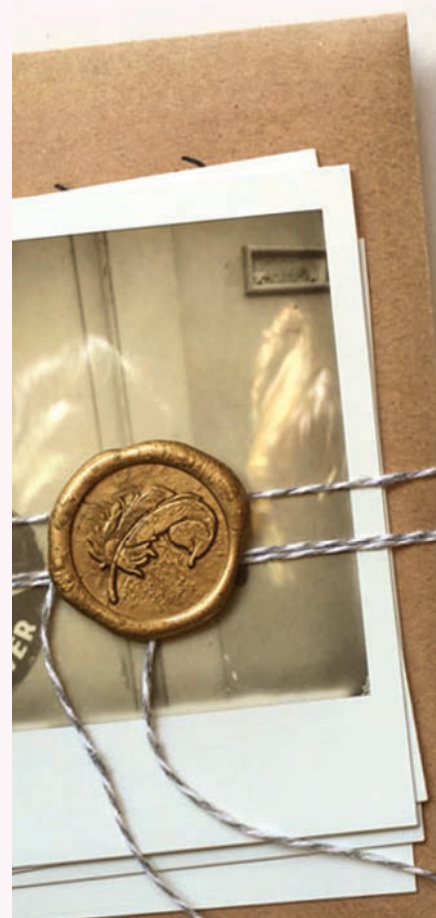
Galvenām kārtām mēģini būt vienmēr uzmanīga un smalkjūtīga pret citiem, uz sevi vērstos apvainojumus neņem pie sirds, bet katru pamācību pārdomā un pieņem, tad sakrāsi sev mantas, kas nekad neizput.

Es jau, Zentiņ, nekādas pūles nepielieku pie vēstuļu rakstīšanas. Rakstu tikai no saviem piedzīvojumiem, tāpat kā Tu no saviem, un man tādēļ gribas saņemt vēstules no Tevis. [...] Es priecājos, ka man pastāsti par savu dzīvi un skaistajiem svētkiem, kurus tik bieži rīkojat, kā arī par Tavām krietnajām, kristīgajām draudzenēm. Tāds jau ir jaunības laiks – steigas un intereses pilns. Bet tagad es tupu mājās, un vienīgais prieks ir saņemt vēstules no spēka un prieka pilnās jaunības.

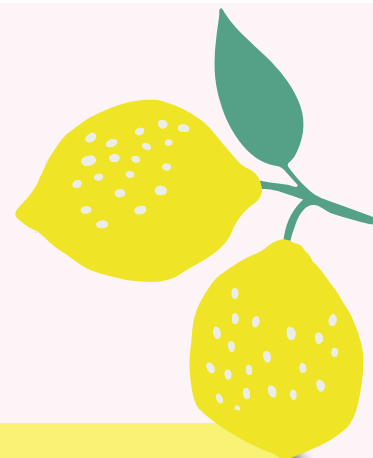
Novēlu jums visām Viņa žēlastības un aizgādības sargātas šī gada gaitas! Sveicini māsiņas un māmiņu. Gaidīšu atkal no Tevis vēstuli.

*Visu mīlu!
Andra*

(Turpinājums aprīļa numurā.)

VESELĪGI DZĒRIENI

KRŪTS VĒŽA PROFILAKSEI

Sastāvdaļas vienai ~250 ml glāzei

80 g brokoļu
80 g zemeņu
120 ml sojas piena

Brokoli apm.
10 min. pasautēt
nelielā ūdens
daudzumā (slēgtā
traukā) un tad
atdzesēt. Pēc tam
visas sastāvdaļas
sasmalcināt
līdz krēmīgai
konsistencei.

ARTRĪTA PROFILAKSEI

250 ml ūdens
1 TK svaigas, smalki sarīvētas
kurkumas saknes vai mazliet mazāk
par 1 TK kurkumas pulvera
1 ĒDK citrona sulas

Uzvārīt ūdeni,
pievienot kurkumu,
ļaut ievilkties
5 min. Lietojot svaigu
kurkumas sakni, var
izkāst biezumus.
Pievienot citrona sulu.
Lietot 1x dienā
nedaudz pirms
ēdienreizes.

*Saskaņā ar 2014. gada
Bangkokas Universitātes
pētījumu šis ir dzēriens,
kura pretiekaisuma
efekts artrīta ārstēšanā
pielīdzināms ķīmisko
pretiekaisumu
medikamentu iedarbībai,
tikai bez kontrindikācijām.*

GASTRĪTA UN PEPTISKO ČŪLU PROFILAKSEI

Sastāvdaļas vienai 250 ml glāzei:

170 g svaiga kāposta
240 g svaigu burkānu (~4 gb.)
85 g svaiga (mizota) kartupeļa (~1/2 gb.)

Sulu spiedē vai
jaudīgā blenderī visu
sasmalcina un lieto pa
1/2 vai 1 glāzei pirms
ēdienreizēm.

Ieteicamais kurss
2 – 4 nedēļas.

PROSTATAS VĒŽA PROFILAKSEI

Pētījumi apliecina, ka karotinoīds
likopēns, kas ir ļoti spēcīgs antioksidants,
samazina prostatas vēža risku.
Tāpēc ieteikums novērtēt iespēju pašiem
izaudzēt sarkanos tomātus, kuri bagātīgi
satur likopēnu, un lietot tos uzturā.

INSULTA NOVĒRŠANAI

1 personai, ~250 ml

4 vidēji lieli tomāti (~500 g)
2 ķiploka daiviņas (~6 g)
2 ĒDK bazilika (vislabāk svaigas, sakapātas lapas. Ja nav svaigu, tad var ņemt saldētas vai kaltētas lapas).

Visu sablendēt un pēc tam pievienot mazu šķipsniņu sāls.

Lietot ~30 min. pirms ēdienreizes.

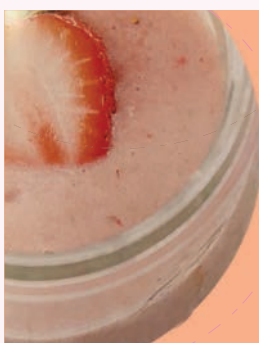
TRAUKSMES, RAIŽU, NEMIERA, SATRAUKUMA MAZINĀŠANAI

3 personām

200 g jeb 2 nelieli banāni
145 g zemeņu
4 ĒDK kokosriekstu piena
2 ĒDK diedzētu kviešu graudu
40 g jeb 2 ĒDK medus
240 ml auzu piena (var aizvietot arī ar sojas pienu)

Sastāvdaļas nodrošina nepieciešamās barības vielas nervu sistēmas līdzsvarošanai un neironu veselīgai darbībai.

Visas sastāvdaļas sasmalcināt līdz krēmveidīgai konsistencei. Lietot brokastīs.

ANDRIS PEŠELIS

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS DRAUDŽU DARBINIEKI

IN MEMORIAM

Drīzumā izdevniecībā "Patmos"!

Andra Pešēļa grāmatas "Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu vēsture" turpinājums, kurā atrodamas mūžībā aizgājušo Septītās dienas adventistu

Latvijas draudžu mācītāju un četru ievērojamāko adventistu komponistu biogrāfijas, kā arī vērtīgs pielikums. Izmantojiet iespēju iepazīt savu draudzi un tās darbiniekus! Tikai pateicoties viņu gatavībai strādāt Dieva druvā, mēs šodien varam atskatīties uz aizgājušiem laikiem un teikt:

"Ak, Kungs, Sava kalpa labad un pēc Tava paša sirds nodoma
Tu esi visas šīs lielās lietas darījis."

(1. Laiku 17:19)

VIENS MĒRĶIS UN AICINĀJUMS

Ojārs Incenbergs no 1994. gada līdz 2020. gadam bijis Latvijas Bībeles biedrības Valdes priekšsēdētājs. 26 gadus! Šo gadu laikā mainījusies mūsu dzīve, sabiedrība, mainījusies Bībeles biedrība, mainījušies Bībeles lasīšanas paradumi. 90. gadu sākumā bija pieejams tikai viens Bībeles izdevums. Šodien plaukti vai lūzt no iespiesto Bībeļu piedāvājuma, kā arī ir izvēle Bībeli lasīt e-formātā vai klausīties audioformātā. 1997. gadā iznāca 1965. gada revidētais Bībeles teksts, 2012. gadā – jaunais Bībeles tulkojums, šobrīd top jaunā tulkojuma revidētais teksts. Nomainīti trīs biroji, pārdzīvotas mazākas un lielākas krīzes. Bet Ojārs ir bijis mūsu stabilitāte un miers visus šos gadus. Paldies viņam par to!

Kas no šajos gados piedzīvotā palicis atmiņā visspilgtāk?

Šajos gados bijuši daudz un dažādi notikumi. Esmu pārliecināts, ka Bībeles biedrības darbu vada Dieva varenā roka. Dievs vadīja Savus kalpus, rakstot Bībeli, saglabājot to cauri gadsimtu tumsai, tāpat Dievs vada katru Bībeles tulkojumu.

1996. gada 6. martā ierados Rīgā no Liepājas. Man bija dažas stundas brīvas, un es aizbraucu uz Bībeles biedrību. Toreizējais LBB vadītājs Guntis Kalme uzreiz teica: “Tu esi tieši laikā, jo pēc pusstundas vizītē ieradīsies Zviedrijas Bībeles biedrības darbinieki un tev jāsaka daži apsveikuma vārdi.” Sacīju to, ko Dievs atgādināja: “Pateicos jums

kā zviedru tautas pārstāvjiem, ka iedevāt mums Bībeli latviešu valodā.” Viņi neizpratnē saskatījās, bet es turpināju: “Pirms 300 gadiem pār mums valdīja Zviedrijas karalis Kārlis XI. Viņš rūpējās par tautu un Bībeles tulkojumam latviešu valodā, ko paveica Ernsts Gliks, dāvāja 7500 dālderus. Pašreiz esam iesākuši jaunu tulkojumu latviešu valodā, un varbūt pašreizējais Zviedrijas karalis var to sponsorēt.”

Pēc divām nedēļām Bībeles biedrībā nonāca Zviedrijas lielākais laikraksts, kura pirmajā lappusē bija iespiests raksts “Zviedrijas karalis dāvā Bībeles tulkojumam latviešu valodā 7500 zviedru kronas”. Bet tas vēl nebija viss. 30. aprīlī

karalim apritēja 50 gadi. Zviedrijas Bībeles biedrība vāca līdzekļus kā dāvanu karalim šajā jubilejā. Tā tika saziēdotas vēl 500 000 zviedru kronas, kas tika nodotas Bībeles tulkojumam latviešu valodā.

Pēc mēneša, maija beigās, tikos ar Apvienoto Bībeles biedrību (ABB) vadītājiem. Viņi bija pārsteigti, jo tik liels ziedojums kādam projektam tika piešķirts pirmo reizi ABB 50 gadu ilgajā pastāvēšanas vēsturē. Tā Dievs rūpējās.

Bībeles biedrības visur pasaulē ir starpkonfesionālas organizācijas. Kā jūs iekļāvaties starpkonfesionālajā vidē?

Katrai organizācijai ir savi statūti. Bībeles biedrības galvenais uzdevums ir izplatīt Bībeles cilvēkiem neatkarīgi no viņu uzskatiem. Tādēļ sanāksmēs pārrunājam, kā izpildīt šo uzdevumu. Tā ir brīnišķīga sadarbība ar cilvēkiem, kam ir viens mērķis un aicinājums. Mēs neapspriežam teoloģiskus jautājumus. Tam ir cita vieta un laiks.

Jūs esat piedalīties vairākos Apvienoto Bībeles biedrību forumos pasaulē. Vai bija iespēja tur satikties ar Bībeles biedrību darbiniekiem no adventistu draudzēm, un kādi ir jūsu iespaidi?

Man ir bijusi iespēja piedalīties piecās šādās sanāksmēs. Parasti tās notiek dažādos kontinentos. Katrā no tām esmu ticis ar adventistiem no dažādām pasaules valstīm – no Itālijas, Bolīvijas, Lesoto, Mauritānijas, Norvēģijas, Ukrainas. Ar dažiem esmu

Latvijas Bībeles biedrības (LBB) ģenerālsekretārs Valdis Tēraudkalns, Jaunās Derības redaktors Ņikita Andrejevs un LBB Valdes priekšsēdētājs Ojārs Incenbergs vienā no jaunā tulkojuma revīzijas sēdēm 2018. gadā

ticies vairākās šādās sanāksmēs, tātad arī viņu darbs Bībeles biedrībā viņu zemē tiek novērtēts atzinīgi. Ikvienu delegāta mapītē ir arī pilsētas karte ar norādēm uz dažādu konfesiju dievnamiem. Iespēju robežās (dažos kontinentos neieteica vieniem staigāt ārpus sanāksmes vietas) apmeklēju mūsu draudzes dievkalpojumus Toronto, Seulā, Filadelfijā. Par to būtu īpaši stāsti. 2016. gada sanāksmē ASV tiku uzaicināts un divas svētdienas kalpoju Vašingtonas un Filadelfijas latviešu luterāņu draudzēs viņu pašu īpaši celtajās baznīcās.

Sabiedrībā joprojām valda diezgan asi viedokļi par vai pret jauno Bībeles tulkojumu. Jūs esat bijis ļoti aktīvi iesaistīts gan jaunā Bībeles tulkojuma tapšanā, gan šobrīd – jaunā tulkojuma revīzijas darbā. Kāds ir jūsu redzējums?

Esmu dziļi pateicīgs Dievam par iespēju dzimtajā valodā Bībeli lasīt dažādos tulkojumos. Senās valodas, Bībeles pamatvalodas – ebreju un grieķu šodien nav viegli izteikt ar vienu vārdu, tādēļ ir labi, ka to var izteikt vairākos tulkojumos. Mēdz teikt, ka katrai paaudzei vajadzētu jaunu tulkojumu, jo arī latviešu valoda mainās. Iespēju robežās piedalījos visās sanāksmēs, kad pirms iespiešanas vērtēja starpkonfesionālās darba grupas pieņemto galīgo teksta variantu, un redzēju, ar kādu dziļu nopietnību tika vērtēts katrs vārds. Mans ieteikums – lasiet to tulkojumu, kurš jums tuvāks sirdij, bet, pētot Bībeli, iesaku

Ojārs Incenbergs un Tulkošanas komisijas vadītājs Juris Cālītis jaunā Bībeles tulkojuma atklāšanā 2012. gadā

ieskatīties arī citos tulkojumos un arī, ja iespējams, citu valodu tulkojumos.

Šodienas paaudze ir apguvusi senās valodas, un esam pateicīgi tiem, kuri, lasot jauno tulkojumu, sūtījuši savus ieteikumus, kā to uzlabot. Arī šie ieteikumi tiek vērtēti starpkonfesionālā jaunā tulkojuma revīzijas komisijā, kur katrs var izteikt savu skatījumu un kopīgi tiek rasti risinājumi.

Dieva Vārda izplatīšanu ar saviem ziedojumiem katru gadu atbalsta gandrīz 2000 ziedotāju. Daudzi no viņiem nāk no adventistu draudzēm. Ko jūs varētu viņiem teikt? Kāpēc būtu jāatbalsta Bībeles biedrības darbs?

Esmu no sirds pateicīgs ikvienam ziedotājam! Katrs ziedojums paredzēts kādam noteiktam mērķim. Parasti – lai aizsniegtu tos, kuri paši nevar iegādāties Bībeli. Tādā veidā mēs esam Dieva darba veicinātāji. Tikai kopā mēs varam paveikt daudz. Lai Dievs svētī mūs visus kopējā darbā!

*Intervēja Antra Puriņa,
Latvijas Bībeles biedrības projektu
koordinatore*

LBB Valdes priekšsēdētājs Ojārs Incenbergs 2008. gadā tikšanās reizē Kuldīgā, prezentējot tikko izdoto Jauno Derību jaunajā tulkojumā.

BĪBELES GAISMĀ

“Jo pie Tevis ir dzīvības avots, un Tavā gaismā mēs redzam gaismu.” (Psalms 36:10)

Iespējams, ka daļa no Jums interneta vidē būs pamanījusi podkāstu “Bībeles gaismā”, kas klausītājiem un skatītājiem ļauj apskatīt dažādus, gandrīz katru cilvēku interesējošus jautājumus Dieva Vārda brīnišķīgajā gaismā. Šajā intervijā podkāsta veidotājs Miks Možeiko pastāstīs Jums par to vairāk.

Iepazīstini lasītājus ar sevi!

Ikdienā es savu laiku pamatā veltu mācībām, studējot bakalaura programmu par izglītības darba vadību un pedagogiju. Ārpus studiju procesa atlikušās darbadienas jāvelta darbam. Tā nu ir sanācis, ka šobrīd mana nodarbošanās ir kurjera darbs divās darbavietās – strādājot ar automašīnu un ar velosipēdu. Dievs ir aicinājis darboties arī “IMPACT Latvija” komandā, caur kuru pamatā organizējam evaņģelizācijas nometnes u.c. pasākumus Latvijā. Un jā, esmu arī podkāsta “Bībeles gaismā” veidotājs.

Pastāsti, kas ir podkāsts “Bībeles gaismā”? Kas vispār ir podkāsts?

Grūti pat izskaidrot, kas ir podkāsts. Vadoties no atrodamajām definīcijām, par podkāstu varētu saukt gan audio (klausāmas), gan video (skatāmas) formāta sērijas, kuras tiek publicētas epizodiski. Šo sēriju pamats ir saruna, diskusija par kādu konkrētu tēmu starp podkāsta vadītāju un viesi vai viesiem. Varētu jau teikt, ka tā ir klausāma vai skatāma intervija ar kādu cilvēku un par kādu konkrētu tēmu. Taču skaidrs ir tas, ka podkāsta formāts ļauj to darīt brīvi, nepiespiesti, neierobežojot izteikšanās apjomu un kopējās sarunas garumu. Podkāsta “Bībeles gaismā” galvenā būtība ir veidot sarunas par sabiedrībai saistošiem tematiem, dodot iespēju dažādiem viesiem, kuri Biblii izmanto par savu personīgo gaismas avotu ikdienā, pavēstīt Tās brīnišķīgo gaismu un izcelt to, cik Dieva Vārds ir nozīmīgs, derīgs ikvienā mūsu

šodienīgā jautājumā. Šo podkāstu ar savu komandu kopā esam veidojuši kopš pagājušā gada oktobra. Skatīties jūs to varat *Facebook* un *YouTube* platformās. Bet audio formātā podkāsts atrodams *Spotify*, *Apple Podcasts* u. c. platformās.

Kas Tevi pamudināja veidot “Bībeles gaismā”? Kā nonāci pie tādas idejas?

“Bībeles gaismā” attīstījās no idejas, kuru jau biju iesācis īstenot iepriekš. Pirms aptuveni pusotra gada kādā jauniešu grupiņā, kuru tobrīd uzņēmu pie sevis, ar draugiem runājām par to, ka mēs, Septītās dienas adventistu baznīca Latvijā, diezgan maz veidojam kādu kristīga rakstura saturu (paldies Dievam, ka tagad tā vairs nav). Iztēlojāties, kā būtu, ja mums pašiem, tas ir – organizācijai, piederētu radio stacija un tml. Bija acīmredzams, ka ar kaut ko jāsāk. Cik labi, ka viens grupiņas biedrs izsauca vārdu “Podkāsts!”, jo tas manā sirdī kaut kā aizķērās. Sākotnēji likās: “Nu kāda gan pastāv iespēja ko tādu realizēt...” Taču kaut kas tapa – intervijas, kurās tika pārrunāti gan garīgi, gan sabiedrībai aktuāli temati. Pagāja kādi 9 mēneši, līdz sapratu, ka daudz

neko neesmu centies uzlabot, kaut arī visu iepriekšējo veikumu Dievs bija svētījis. Līdz ar to man radās pārliecība “likt jaunu bildi iekšā”; tas ir – iesāktu turpināt, tikai citādāk, kvalitatīvāk un formulēti. Izdomāju, kādu galveno ideju vēlos atspoguļot ar katru podkāsta epizodi un kāds būtu podkāsta mērķis. Radās arī logo un pastāvīgs, kārtīgs nosaukums. Domas un idejas dod Dievs. Atliek vien daudz lūgt, uzcītīgi domāt un atļaut Svētajam Garam ietekmēt prātu. Man palīdzēja arī tas, ka varu smelties idejas un iedvesmu no tā, kas atrodams, piemēram, angļu valodā. Bija nepieciešams atskatīties uz to, ko biju jau veidojis, lai saprastu, kādā jaunā “rāmī” un cik strukturēti to visu vēlos ielikt.

Kas vēl bez Tevis piedalās podkāsta veidošanā? Cik laika nepieciešams vienas epizodes sagatavošanai?

Joprojām saku lielu paldies manai uzticamajai komandai par nesavtīgu iesaistīšanos! Konrāds Reznikovs un Toms Silkalns rūpējas par tehnisko nodrošinājumu, jo epizožu realizēšanai ir nepieciešama studijas iekārtošana, kameru, gaismu, skaņas tehnikas uzstādīšana, filmēšana,

kā arī iegūtā materiāla apstrāde un publicēšana. Neiztik bez tēla veidošanas un tā darīšanas zināmu sabiedrībai. Neapšaubāmi, tas viss prasa pūles un nodošanos, tāpēc bez šiem jauniešiem podkāsts “Bībeles gaismā” paliktu tikai uzrakstīts uz papīra. Esmu priecīgs, ka viņi ar prieku uzņemas šo kalpošanas daļu, lai man būtu iespējams pievērsties satura veidošanai. Lai izveidotu epizodes skriptu, ir nepieciešams tam veltīt vairākas stundas mēnesī. Esmu pateicīgs arī par to, ka Ernests un Monika Truči varēja izveidot skaistu un tematisku logo.

Vai esi sastapies ar kādiem šķēršļiem podkāsta veidošanā?

Dievs ir ļoti svētījis tādā ziņā, ka, strādājot kopā ar komandu, līdz šim neesam sastapušies ar nepārvaramiem šķēršļiem. Vienmēr visu ir izdevies paveikt istajā brīdī – iegādāties studijas interjeru un to iekārtot, izveidot apgaismojumu vai sagatavot skatāmu un klausāmu epizodi. Protams, cilvēci gribas, lai ir perfekti. Jā, citreiz šķiet, ka, piemēram, skaņas kvalitāte nav tā labākā vai tml. Taču tie ir tikai sikumi! Istā atslēga slēpjas pazemīgās lūgšanās un tajā, lai katra epizode ir Dieva vadīta. Vienmēr pirms ierakstu sākuma kopīgi ar katru viesi lūdzam, lai Dievs visu ņem Savās rokās, un tad arī uzticamies iznākamam. Svarīgi ir atcerēties, ka darbs, kuru darām, nav par mums – mūsu atpazīstamību, profesionalitāti, sniegumu vai tml. Viss ir par to, lai Dievs tiktu pagodināts. Tādējādi ar vislielāko prieku Dievs pār Saviem bērniem ir gatavs izliet Svēto Garu, jo vien Tā spēkā ir vērts kaut ko darīt. Kā gan es spētu izveidot epizodi, kura uzrunātu klausītāju sirdis un tās vestu pie Pestītāja? Es to nevaru. To var tikai Svētais Gars, kas vēlas mājot ikvienā.

Pastāsti kādu īpašu notikumu, ko esi piedzīvojis šajā kalpošanā!

Ļoti īpaši šķiet tas, ka tik daudz ir paveikts ar tik maz naudas līdzekļiem. Kvalitatīvu podkāstu veidošanai un visam pārējam, kas saistās ar to, ir nepieciešami vairāki simti, citiem pat tūkstoši eiro. Tie ir nopietni līdzekļi. Taču mēs ar Dieva palīdzību, savas draudzes finansiālu atbalstu un pašu ieguldījumu esam ko līdzvērtīgu spējuši paveikt ar ne vairāk kā 200 eiro. Smieklīgi jau tas dažubrīd šķiet.

Bet Dievs bija atvēlējis telpas, tehniku un tādas lietas, kuras mēs varam izmantot bez maksas un par kuru iegādi mums nav bijis jāmaksā. Tikai par salīdzinoši nelielām lietām, kā aksesuāri u.c. Kungs ir devis nozīmi katram centam un svētījis, lai mūsu rīcībā esošo līdzekļu izlietojums būtu pilnvērtīgs. Pagaidām mums ar to ir pilnīgi pietiekami. Protams, redzam vajadzību pēc attīstības, kurai būtu nepieciešami lielāki līdzekļi. Taču, kā jau minēju, līdz šim mēs ar dažiem desmitiem eiro esam spējuši paveikt ko līdzvērtīgu dažu simtu eiro izlietojumam. Tikai tāpēc, ka Kungs ir varens. Un es ticu, ka Viņš noteikti iedos nepieciešamos līdzekļus tām lietām, bez kurām galīgi nebūtu iespējams turpināt.

Kas ir lielākais prieks, gandarījums, ko piedzīvo caur šo kalpošanu?

Es pats gūstu visvairāk prieka no tā, ka varu sadarboties ar podkāsta veidošanas komandas dalībniekiem. Tas ir tik jauki, ka varam kopīgi līdzdalīt savas pārdomas par paveikto un par to, kā darboties tālāk. Tāpat pastāv iespēja vaicāt pēc padoma un kopīgi risināt dažādus jautājumus. Tādējādi caur šo visu tiek stiprinātas arī savstarpējās attiecības un tiek mantota draudzība. Prieks un gandarījums rodas par katru publicēto epizodi, kura ir kā jauna iespēja klausītājam iepazīt Dievu.

Vai Tev ir bijis kārdinājums pārtraukt kalpot un savā brīvajā laikā darīt kādas citas lietas, hobijus?

Vislielākais kārdinājums ir ieplānoto laiku tiešām veltīt podkāsta attīstībai un jaunu epizožu veidošanai. Esmu piefiksējis, ka man saplānot lietas padodas ļoti viegli. Taču, kad pienāk to veikšanas brīdis, bieži vien sātans piespēlē ko “interesantāku” un mudina novērsties no pienākuma, lai atlikto laiku iztērētu kam nenozīmīgam. Līdz ar to ir nepieciešama noteiktība, dziļa pienākuma apziņa un motivācija. Uz to mani nereti paskubina mamma, kā arī svarīgās domas par bezrūpīgu un mērķtiecīgu dzīvi, kuras mums ir sniegusi Dieva pravieta Elena Vaita.

Ko Dieva Vārds nozīmē Tev personīgi?

Man Dieva Vārds ir kas tāds, bez kā es vairs pienācīgi nespēju

pavadīt nevienu dienu. Tajā es rodu patiesību un pareizu skatu uz šo pasauli. Dieva Vārds mani ir mācījis un arī personīgi uzrunājis mainīties, tādēļ esmu varējis piedzīvot lielu dzīves pārmaiņu. Kādreiz man daudz nozīmīgāk likās veidot pievilcīgu imidžu, piepildīt savu prātu ar šīs pasaules mūzikas hitiem, nodoties ballītēm, kā arī izdzīvot atmiņās paliekošus piedzīvojumus. Bet tagad – raudzīties uz Savu Glābēju Jēzu Kristu, kura dēļ es vispār esmu dzīvs un topu pārvērstis, sagatavots Viņa drīzajai atnākšanai. To es varu darīt vienīgi caur Bībeli. To lasot, Jēzus mani personīgi ir spilgti uzrunājis un raisījis manī pārdomas, piemēram, par to, cik drīza un tuva ir Viņa otrā atnākšana. Katram cilvēkam, kas patiesi meklē, Dievs ir labprātīgs un gatavs atklāt. Viņš ir paredzējis to, ka Bībele sniedz gaismu ikvienam. Tajā ko vērtīgu var atrast ikviens. Dievs Savā Vārdā ir runājis un sniedzis vēstījumus par ikvienu visai cilvēcei aktuālu tematu. Tas, manuprāt, ir pats skaistākais, jo Viņš par Savām avīm rūpējas kā Labais Gans. Skan aicinājums: “Piesauc Mani, tad Es tevi uzklaušu un tev atklāšu lielas un brīnišķas lietas, kas tev nebija zināmas.” (Jeremijas 33:3)

DARĪ LABU

Krā: Brālīt, es šodien esmu bēdīga.

Krū: Par ko tu bēdāties?

Krā: Par to, ka dažiem cilvēkiem ir ļoti nosalušas sirsniņas.

Krū: Nosalušas? Tu domā tos, kuri dzīvo Ziemeļu aukstumos?

Krā: Nē, tos, kuri dzīvo tepat.

Krū: Bet ārā taču nemaz nav tik auksti! Kā tad tās sirsniņas varēja nosalt?

Krā: Tu nesaproti, tas aukstums nav no ārpuses. Tas ir no iekšpuses!

Krū: Nu gan tu runā pekstiņus! Kā tad to var saredzēt?

Krā: To var saredzēt pat ļoti labi!

Krū: Interesanti, kā?

Krā: Pavisam vienkārši. Ja kāds cilvēkbērniņš ir bēdīgs, trūcīgs, viņam nav maizītes, siltu drēbiņu, tad, es domāju, tas varbūt ir tāpēc, ka kādiem citiem cilvēkiem ir aukstas sirsniņas, kuri tos nepažēlo un nemaz tiem nepalīdz. Tāpēc es domāju, ka ar nosalušu sirsniņu citiem labu darīt ir ļoti grūti, bet **“Tam Kungam labāk patīk, ja kāds dara ko labu..”** (Sal. pam. 21:3)

Krū: Vispār, ja tā padomā, es varētu darīt labus darbus un līdzināties visiem, kuriem ir mīlas sirsniņas, tikai man vispirms jāuzraksta sarakstiņš.

Krā: Kādu sarakstu tu domā rakstīt?

Krū: Es sarakstišu, kuri ir pelnījuši, ka tiem daru labu, un kuri nav! Piemēram, Fredis vakar ielidināja manu futbolbumbu dubļos un nemaz man nepalīdzēja to izvilkēt laukā un notīrīt! Viņa labā gan es neko nedarīšu! Viņš būs “nē” sarakstā! Mamma un tētis, un tu būsiet labajā “jā” sarakstā, tad vēl arī vecmāmiņa, mazā vārnu meitiņa Grietiņa....

Krā: Nē, Krū, tu nesaproti, labo darbu darīšana nav jāšķiro! Jāpalīdz

katram, kam tas nepieciešams! Labāk izlasīsim, ko par to sacījis ķēniņš Salamans. Klausies: **“Nesaki: “Kā viņš man darījis, tā es gribu viņam atdarīt, un es tam vīram atmaksāšu pēc viņa darba!”**” (Sal. pam. 24:29), bet, **“Ja tavs ienaidnieks cieš badu, tad paēdini viņu ar maizi; ja viņam slāpst, tad atspirdzini viņu ar ūdeni..”** (Sal. pam. 25:21) Redzi, nekādas šķirošanas!

Krū: Tu domā, Debestēvs grib, lai cilvēki tāpat vien palīdzētu viens otram?

Krā: Protams! Lūk, tieši par to runā ķēniņš Salamans! Viņš sacīja, ka **“Dvēsele, kas bagātīgi svēti citus, taps stiprināta, un, kas bagātīgi veldzē citus, arī pats kļūs veldzēts.”** (Sal. pam. 11:25)

Krū: Jā, jā, tas ir skaidrs, ka **“Žēlsirdīgs cilvēks dara labu pats sev...”** (Sal. pam. 11:17), jo **“Cilvēkam ir prieks par otra labā veiktu labu darbu”** (Sal. pam. 19:22), bet bērniem, māšuk, gan ir grūti veikt tos labos darbus, jo viņiem taču nav ne pilītes naudiņas!

Krā: Tas nav it nekas! Galvenais, lai ir laba sirsniņa! Vai atceries to jauko puisēnu Kārli no kaimiņu mājas, kurš ilgu laiku sabija slimnīcā?

Krū: Protams, atceros! Pagājuši jau divi gadi, kopš viņš izārstējās no ļaunā audzēja.

Krā: Es pati dzirdēju, kā mamma nesen tam jautāja, kādu dāvanu viņš gribētu savā piektajā dzimšanas dienā. Vai zini, ko Kārlis izvēlējās?

Krū: Nezinu gan.

Krā: Viņš palūdza, lai vecāki nosūta dāvanas visiem bērniņiem uz to slimnīcu, kurā viņš pats tika izārstēts pirms diviem gadiem.

Viņš visas savas dāvanas novēlēja bērniem, kuri vēl ārstējās slimnīcā.

Redzi, **“Svētīgs ir tas, kas iežēlojas par nelaimīgiem.”** (Sal. pam. 14:21)

Krū: Tu re ko! Tāds mazs puisēns, bet pašu galveno dzīvē jau iemācījies!

Krā: Vēl, brālīt, atceros stāstu par kādu zēnu Amerikā, kurš četros gados bija sakrājis 12 500 dolārus, darot dažādus darbiņus!

Krū: Oho! Kāds bagātnieks! Ar tādu naudu var lustīgs cilpot uz veikalu pēc super lieliem pirkumiem!

Krā: Nē, brālīt, šis zēns visu šo sakrāto naudiņu ziedoja labdarības organizācijai, trūcīgo bērnu paēdināšanai! Parasti bērni krāj naudiņu, lai nopirktu kaut ko sev, un tas nemaz nav slikti, bet **“Kas iežēlojas par nabago, aizdod naudu Tam Kungam, un Tas viņam atmaksās par viņa labo darbu.”** (Sal. pam. 19:17), jo, **“Kas dod nabagam, tam nekā netrūks..”** (Sal. pam. 28:27)

Krū: Laikam par tādiem kā šis zēns Salamans sacījis: **“Kas par grūtdienu apžēlojas, tas godā Dievu, bet kas vājajam dara pāri, tas nonievā viņa Radītāju.”** (Sal. pam. 14:31)

Krā: Jā, jā, pašas lielākās vērtības guļ sirsniņā, nevis maciņā!

Krū: Zini, māšuk, klausos šajās Salamana gudrajās domās un domāju, ka arī JĒZUS visur, kur vien VIŅŠ gāja, darīja labu. Nešķiroja cilvēkus, jo tos sirsniņi mīlēja. Labs Paraugs katram bērnam un lielajam, vai ne?

Krā: Es arī tā domāju, ka cilvēki, darot labu, kļūst līdzīgāki JĒZUM! VIŅŠ katrā sirsniņā grib ierakstīt šos siltos vārdus: **“Neliedzies labu darīt ikvienam, kam tas nepieciešams.”** (Sal. pam. 3:27), jo **“Cilvēka gods ir labu darīt.”** (Sal. pam. 19:22)

Konkurss "Ceļojums pa Sālamana gudrības takām" balviņas par februāri saņems:

Emīlija un Sintija no
Pļaviņām, Edvards, Loreta,
Leila, Marija, Stefans, Tilānija,
Eliza, Samuels un Estere no
Rīgas, Rasa no Rēzeknes, Betija
un Lote no Limbažiem, Rainers,
Arturs un Liene no Saulkrastiem,
Anna Tīna, Johans Oto, Renārs,
Aleksa, Emīlija un Teodors no
Smiltenes, Markuss, Roberts,
Lidija, Alda, Santa, Evita, Enija,
Patriks, Daniela, Kristofers,
Renārs, Kristers, Emīlija,
Amanda un Dāvids no Dobeles,
Nelliņa, Magarita un Raivo no
Olaines.

Lasīšanas kalendārs pa mēnešiem:

Marts: Sal. pam. 11.–16. nodaļa

Aprīlis: Sal. pam. 17.–22. nodaļa

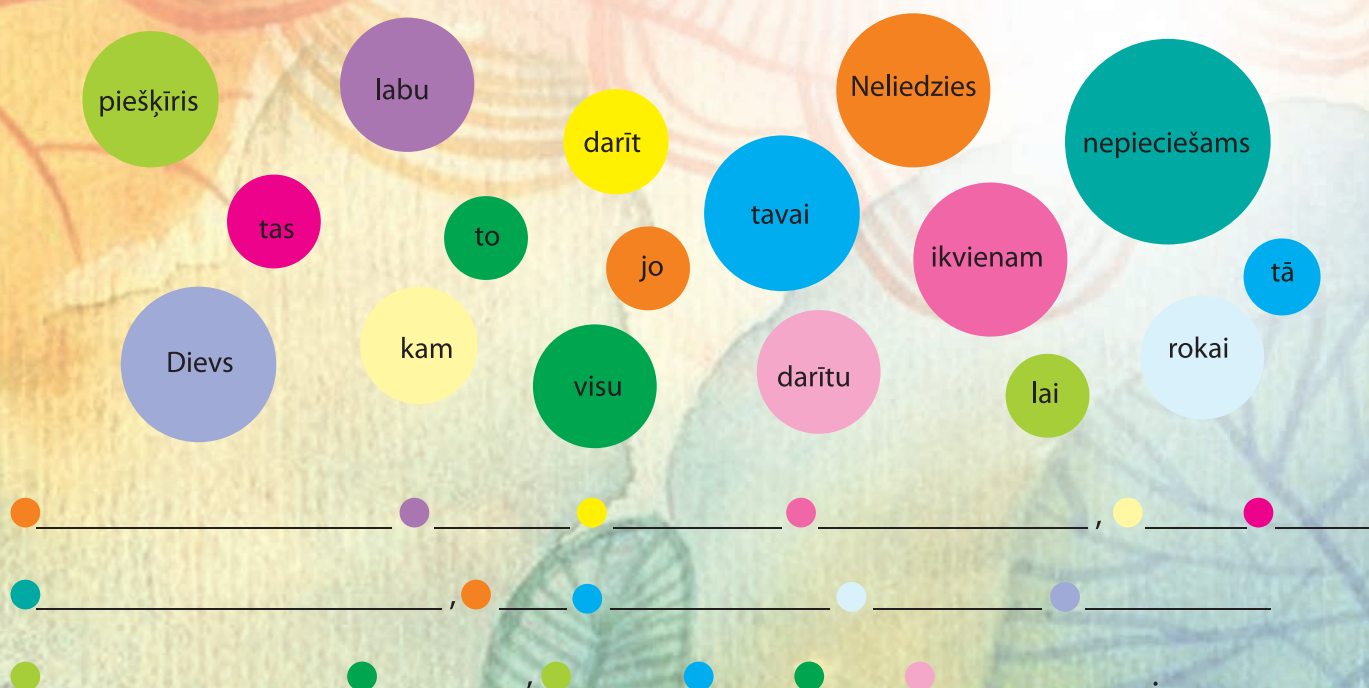
Maijs: Sal. pam. 22.–27. nodaļa

Jūnijs: Sal. pam. 28.–31. nodaļa

Uzdevums

Atšifrē noslēpumaino atslēgas kodu, lai uzzinātu mēneša atmiņas pantu!

PATMOS
jaunums

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTI

tic

draudzes 28 pamatmācības

**Drīzumā izdevniecības
"Patmos"
grāmatu centrā!**

**Kam tic septītās dienas adventisti?
28 Bībelē balstītas draudzes pamatmācības
palīdzēs iepazīt mūsu ticību no A līdz Z.**

WWW.PATMOS.LV